

LECTURE

☐ **Lista unor profitori
ai Legii 58**
pag. 5

pag. 5

**Două
reviste
într-una
singură**

Flacăra

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

EXPRESUL e trecut pe linie moartă

A black and white portrait of Ion Cristoiu, a middle-aged man with dark hair, looking slightly to the right. He is wearing a dark suit jacket and a white shirt. The name "Ion Cristoiu" is printed in a bold, sans-serif font at the bottom of the image.

... Ion Cristoiu
trage la și mai bine...

**... iar Cornel Nistorescu
trage pe dreapta!**

Ipoteză tulburătoare!

pag 16

pag. 8-9

**amână două luni
premiul anunțat la 1 martie**

pag. 12-13

KAPPA

**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

**RETELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -**

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz	ATC 486DX-33 MHz
ATC 386DX-40 MHz	ATC 486DX2-66 MHz
ATC 486DLC-40MHz	ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC 486SLC2-66MHz	ATC PENTIUM-90/100 MHz

**PCI bus
VL bus**

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN, HDD 250-540 Mb detasabil, 4 - 32 Mb, FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb, Trackball, 2 sloturi PCMCIA, 16bit sound, DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced, MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC

interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps, 28800 bps

**Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO**

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69, 210.19.98, 210.18.34 Fax. 211.73.68

BECKMAN

CTX

ALINCO

CHAPARRAL

**hp HEWLETT
PACKARD**

American Power Conversion

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:
Președinte - Director general:
GEORGE ARION
Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,**
Mihai Sândou, Liviu Timbus
Director economic: **SILVIU ILIE**
Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SÂNDU
Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Șef cabinet: **CĂTALINA ALBERTI** (222.33.31;
222.33.44; 2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30;
223.15.40, cu interioarele de mai jos
Fax: 222.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**
Consilier: **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacție:
ADRIAN PETRESCU
Telefon: 2559
■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae
■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brindusa Nicolae, Constantin Severin,
Toma Roman Jr., Lucia Ștefanovici
■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu,
Elena Ghera, Florin Ioniță
■ **CORRESPONDENȚI ÎN TARĂ** - Pașcu Balaci, Ion
Ceacăru.
■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE**: Alexandru
Gaur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel
Târjalea (SUA)
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina
Gorgoi
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,
Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Publicații de divertisment

Director:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

maxi SKANDY

S.C. REBUS S.R.L.

Administrator general:
GEORGE ARION
Director executiv:
ALEXANDRU PĂSĂRIN
REBUS
MIHAI ZGUBEA
REBUSACHE
CONSTANTIN GRIGORE
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,
Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600;
222.6805): **Călin Mărușanu**, Dan Ciuciuc,
Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina
Chițulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ (222.67.38):
Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana
Giodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius
Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (222.6628): Gabriel Bumb, Cora Cio-
ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,
Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,
Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Aida Balica**,
Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela
Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan
Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București, România

**Tehnoredactare
computerizată**

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista **FLACĂRA** utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Nesimțirea în poliție

Într-un sondaj prezentat la TVR credibilitatea oștirii noastre întrunea peste 80 de procente, pe când cea a poliției române numai 60. Faptul nu e nicidecum surprinzător.

Asupra celor care ar trebui să vegheze cu adevărat, zi și noapte, la liniștea publică, planează în continuare multe suspiciuni. Desigur, nu puțini polițiști își fac datoria mergând uneori până la sacrificiul suprem. Presa ne informează zilnic despre actele lor de curaj, despre ingeniozitatea lor în demascarea fărădelegii. Dar, în același timp, există un curent de opinie care le este defavorabil, socotindu-i pe unii corupți sau coruptibili, în căldășie cu indivizi din lumea interlopă, îmbogății prin mijloace necinstite, aplicând legea după bunul lor plac. Emblemele puterii - mașini cu girofar și sirene, pistoale, bastoane de cauciuc - îi amețesc și îi transformă în niște zbliri de temut. Oricâte comunicate de presă ar da M.I., oricâte conferințe de presă ar organiza, conferințe în care suntem asigurați de amplul proces de înnoire și purificare din rândurile poliției, va mai trece multă vreme până când uniforma sa va dobândi respect unanim.

Îmi aduc aminte de observația cuiva înainte de 1990: „Al remarcat - m-a întrebat persoana respectivă - câți ofițeri de armată cu grade superioare întâlnești prin tramvale, autobuze, metrou? În schimb, de la căpitan în sus, nu vezi nici un milițian.” Situația a rămas cam aceeași și azi. Și n-aș fi scris

aceste rânduri, o vană luptă cu morile de vânt, dacă sondajul de care am pomenit nu mi-ar fi readus în memorie ceea ce mi s-a întâmplat în urmă cu câteva luni. Anul trecut, într-una din zilele lui septembrie, am lipsit cinci minute de lângă mașina mea încărcată cu bagajele pentru concediu. Un răgaz suficient pentru ca hoți calificați să-mi fure geanta diplomat și o cameră video. Am reclamat imediat furtul la secția 4 Poliție, condusă de colonelul Buchir. S-au luat cu sârg amprente, am completat declarații, am indicat posibili suspecti. Am executat un ritual cu simțământul inutilității, al pierderii timpului. Nu m-am așteptat nici o clipă să se găsească făptașul. Însă, dacă tot facem atâta caz despre apartenența noastră la un stat civilizat, m-aș fi bucurat dacă, după o vreme, mi-ar fi sosit acasă o scrisoare din partea celor care au investigat cazul - dacă l-au investigat - în care să-mi fi spus care e stadiul cercetărilor, dacă mai este vreo șansă sau nu de recuperare a obiectelor furate. Nimic din multiplele posibilități la care s-ar fi putut apela n-a fost folosit. Un reprezentant al Puterii ar da vina pe moștenirea celor 50 de ani de comunism. Un reprezentant al Opoziției - pe neocomunismul lui Iliescu. Eu zic că nu e vorba nici de una, nici de alta, ci doar de indiferență și dispreț față de problemele cetățenilor. Sau, mai pe scurt, de nesimțire.

TEODOR ARDELEAN:

Presă dă prea mare importanță problemei maghiare

□ Extremiștii români înghit gălușca servită de UDMR, care apoi îi arată cu degetul la Consiliul European

- Die senator, cine considerați că a ieșit învingător la ultima întâlnire cvadripartită dintre PDSR și PUNR?

- Din punctul de vedere al omului de rând care suferă din cauza ascensiunii reale a radicalismului în tabăra UDMR și care nu vede altă soluție decât o

radicalizare și a partidelor care răspund acestor gesturi ude-meriste, s-ar putea considera că a învins acest tip de comportament politic, adică a învins Funar în PUNR și a învins Funar chiar și în arcul progubernamental, pentru că a scăpat foarte puțin „șifonat” din această întâlnire. Probabil că pentru o anumită perioadă se va autocenzura, se va abține, dar această stare nu va fi foarte îndelungată. Fondul va rămâne același! Eu regret faptul că mereu, în unele partide, sunt alimentate aceste gesturi radicale. Pe vremuri, la anumite ore de matematică era un banc: „îl bat până scot radicalul din el!” Noi nu vom reuși să scoatem radicalul din Funar și din alții, pentru că mereu cineva alimentează și acest cineva este UDMR. Practic, pot să spun că această floare a PUNR (Funar) este alimentată cu rădăcini din UDMR, permanent, și stropită de UDMR!

- Dacă criza politică iscată de UDMR se rezolvă, ce șanse electorale mai poate avea PUNR, având în vedere chiar și numai escrocheria numită Caritas, ca să nu mai vorbim că PUNR l-a provocat mari supărări președintelui Iliescu în ultima vreme, fapt ce s-ar putea să nu rămână nepedepsit, într-un anumit viitor?

- Păreră mea este că toate partidele politice parlamentare sunt într-un proces de erodare, pentru că populația a așteptat altceva de la universul politic și i se oferă cu totul altceva. Din păcate însă erodarea substanțială a PUNR s-a realizat prin faptul că acest partid a ieșit în față cu acest radicalism care nu-i este reprezentativ și care a fost totuși atenuat în majoritatea filialelor. A mai ieșit în față cu această apropiere de catastrofalul joc Caritas! Nu poate fi negat nici faptul că a fost catastrofal și nu poate fi negată nici apropierea, nici implicarea. Să nu uităm că un șef de cabinet al dlui primar Funar a scris și o carte despre „miracolul economic al României - Caritas!” Deci, PUNR este într-o erodare fantastică și e posibil ca această erodare să-l apropie chiar de limita critică a pragului electoral! Însă, în viitorul parlament, chiar de-ar fi să-și piardă, să spunem, cei mai importanți oameni din aripa moderată și să rămână numai aripa radicală, el va intra în parlament, pentru că un segment foarte important din electorat s-a radicalizat și asta este o plagă politică pe care o datorăm, ca o cotizație, UDMR! O parte a electoratului român se radicalizează pentru că începe

să se gândească la pericole și se reîntoarce la o anumită istorie pe care noi am fi vrut s-o facem cât mai uitată, așa cum în Occident se încearcă a se uita (este foarte bun exemplul germanilor și al francezilor!), deoarece eu cred că nu putem conviețui împreună decât dacă mai și uităm câte ceva, nu numai dacă iertăm!

- Dl Sălăgean a lansat ideea înființării unui nou partid și această idee nu va este străină nici dv. Aveți de gând să o puneți în practică?

- Aș vrea să precizez faptul că pentru universul politic românesc, la ora actuală, nu o divizare ar fi necesară, ci o coagulare. Din păcate, însă, fricțiunile sau chiar dihonile existente în anumite partide - vezi mișcarea liberală - duc până la urmă la un război de orgolii care sfârșește nu doar prin fricțiuni, ci chiar și prin sciziuni. PUNR, sigur, are această sintagmă sfântă a unității naționale, dar nu înseamnă că el este mai sfânt decât alte partide sau că deține monopolul problemelor naționale și nu înseamnă că el este ferit de posibile sciziuni. Cei care au părăsit partidul au făcut-o dintr-un gest de protest sau din sentimentul că, pur și simplu, nu mai pot suporta o anumită manieră abordată la vârful partidului. Așa au plecat din PUNR profesorul Ioan Alexandru Crișan, de la Cluj, deputatul Petru Burcă, senatorul Radu Ceonțea și deputatul Cornel Brahaș. Intenția mea și a dlui senator Sălăgean nu este să părăsim acest partid - am declarat de nenumărate ori acest lucru, dar nici nu putem să acceptăm un climat de teroare adevărată, care există și se practică în jurul nostru referitor la orice fel de gest de-al nostru în interiorul partidului.

- Cine sunt „teroriștii”?

- Nu cred că este potrivit termenul de terorist!

Funar cel focos și Gavra cel fioros

- Atunci, cine sunt cei care vă terorizează?

- Sunt cei care practică „zvonică”, în primul rând. Când eu nu sunt prezent la Biroul Permanent, sunt făcut praf și pulbere! Când nu este prezent Bucur Coriolan, este el făcut praf și pulbere, în primul rând cu acuzația că s-ar ocupa de afaceri, de parcă asta ar fi o rușine. Teodor Ardelean este și el acuzat că se ocupă de afaceri și că este prieten cu un mare om de afaceri ungur. Dar asta-i o treabă foarte bună, domnilor! Partidul nostru, în Maramureș, are membri și maghiari, și nemți și ucraineni, iar câțiva dintre sponsorii cei mai însemnați ai noștri - inclusiv din banii lor s-a susținut și campania dlui Funar - sunt maghiari! La noi există o bună înțelegere, o conviețuire și eu cred că am realizat ceva, demonstrând că nu toți maghiarii sunt pe măsura unor lideri ai lor! Deci, dacă vorbim de teroare, teroarea se practică în principal nu de către dl Funar - dl Funar este un om destul de liniștit, în general, că te și miri, uneori, de unde poate ieși focul, ultimele sale scrisori fiind absolut incendiare! - ci de către dl Gavra, el este practicantul acestui stil de teroare.

Eu cu dl Gavra suntem născuți în aceeași zi, avem deci aceeași zodie, numai că eu mă deosebesc de el prin faptul că am luptat cu mine însumi, cu datul meu genetic, să mă cultiv și să mă mai rabd, să nu mă manifest așa cum în mod natural ești îndemnat să te manifesti. Să știți că cel mai ușor este să fii extremist! Eu aș avea atâtea argumente la ora actuală să plesnesc toată ziua de la tribună în UDMR dar, mă gândesc, cui ar folosi acest lucru?! Am argumente, chiar și de la mine, din Maramureș, adică ne înțelegem cu unii foarte bine, chiar și deputatul UDMR de Maramureș este un om excepțional, cu care te poți înțelege, dar sunt și acolo, între ei, radicali și oameni care ne fac probleme, astea nu sunt glume, nu sunt bancuri, nu sunt spuse aiurea!

Dl Gavra mai păcătuiește prin faptul că îi terorizează pe toți. Îi terorizează pe deputați cu ideea că nimeni nu face nimic, el face totul pentru partid!!! El vorbește despre PUNR de parcă ar fi partid propriu, în ograda personală.

- Cum vedeți rezolvarea crizei?

- Maghiarii de la noi și toate celelalte etnii au deja drepturi dobândite cu mult peste tot ce s-a oferit în orice parte a lumii. A, că nemulțumirile lor, într-un fel, sunt explicabile, pentru că ei încă mai tânjesc după Ungaria Mare, visul regalității maghiare, asta este o altă chestiune, ei nu cred că cel mai înțelept ar fi ca nici presa să nu le dea prea mare importanță și nici oamenii politici să nu reacționeze la fiecare încercare a lor! Ei își realizează planul prin metoda „biliar-dului”: lovesc o bilă, aceea lovește alta și altele și tot așa. Vedeți, de fiecare dată ei vin cu o ofertă politică, ei nu spun că-i provocare, pentru că în universul politic orice se poate discuta - nu negociem, dar discutăm, nu? Statul național unitar, noi, românii, nu-l mai negociem cu nimeni! Deci, ei vin cu oferte. Întotdeauna știu ce va rezulta din prima lovitură a bilei - va reacționa Vadim, va reacționa Funar, vor reacționa și alții și mizează pe faptul că aceste reacții vor fi luate în seamă undeva. „Mingea” este ridicată la plasă, de fiecare dată, de partea maghiară, dar și Funar sau Vadim, de exemplu, absolut, au o contribuție însemnată. În acest sens, este edificator ce s-a întâmplat recent la sesiunea Consiliului European: dacă în țară n-ar fi fost această vânzoleală a scrisorilor și comunicatelor, toți parlamentarii europeni prezenți acolo ar fi putut să constate că ceea ce senatorul György Frunda pretindea, întrece cu mult nu numai protocolul-cadru în problemele minorităților, ci tot ceea ce Europa a visat vreodată să ofere unor minorități în Europa, ar fi putut să constate că pretențiile UDMR sunt exagerate. Dar nu s-a văzut acest lucru, pentru că s-a văzut altceva, s-a văzut fumul de deasupra României: uite, domnule, acolo, cum se comportă românii cu maghiarii, uite cum îi plesnesc, uite cum vorbesc de schimburi de populații, de stare de urgență, de tot felul de măsuri care să se ia împotriva populației maghiare! Deci, dacă nu știm să ne cenzurăm, să facem diplomație și politică adevărată, nu vom obține ceea ce ne dorim!

MARIAN GHÎTEANU ■

Consiliul Convenției Democratice și-a ținut ședința într-o atmosferă și o organizare special pregătită pentru presă. De această dată ziariștii au putut nu numai vedea ci și auzi pe cei ce jalonează destinul politic al acestei alianțe. Prilej de a ne face o imagine cu mult mai corectă despre ceea ce se întâmplă de la o vreme încoace în Convenție. Vom trece pe scurt în revistă ceea ce s-a stabilit:

100.000 de volți la Convenția Democratică !

Nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se amână

□ „Recalcitrantii” au primit 30 de zile pentru a se hotărî dacă rămân sau nu în CDR

● Rând pe rând au fost respinse propunerile de restructurare a CDR, inițiate de PL '93, PAC și PSDR.

S-a stabilit deci că formațiunile civice, nepolitice, sunt pe picior de egalitate cu partidele în ceea ce privește mecanismul decizional, s-a modificat art. 12 din protocolul CDR, pentru deciziile Consiliului Național nemaifiind nevoie de consens ca până acum, ci doar de o majoritate de 2/3. Ceea ce poate fi ușor de obținut doar cu voturile PNȚCD și ale asociațiilor componente.

● Tot la propunerea PNȚCD, Consiliul CDR a hotărât,

evident după modificarea art. 12, că se va merge pe liste comune și că va exista un unic candidat la președinție. Nu s-a luat în calcul o eventuală schimbare a legii electorale și modul în care se va acționa în cazul unui scrutin uninominal de pildă.

● Formațiunile politice care nu semnează în termen de o lună modificările mai sus menționate au fost amenințate cu excluderea pe principiul enunțat de prim-vicepreședintele PNȚCD Ion Diaconescu: „Cei ce sunt în CDR trebuie să meargă așa. Cui nu-i place, să iasă”.

● Se pare că a fost îmbrățișată și propunerea PAC privind renunțarea la un discurs cu tentă monarhică în campania electorală. De asemenea, s-a solicitat UDMR-ului să declare ferm, în maximum o lună, că respectă Consti-

tuția și principiul de stat național unitar.

● N-au semnat încă modificările aduse la protocol PAC, PSDR și PL '93. Aceste partide au anunțat că vor consulta în prealabil propriile foruri de decizie.

● Alianța Civic-Liberală (ACL) pare a fi pusă serios în dificultate. Dintre cele patru partide constituyente (PAC, PNL, PNLC și PL'93), două au semnat pe loc modificările aduse protocolului CDR: PNL și PNLC. Semn că pentru liberali este în continuare foarte greu să stabilească un punct de vedere unitar, principiu impus de apartenența la o alianță.

● PNL, de pildă, a reușit să obțină un vot în Consiliul Național nemaifiind obligat să-l împartă cu colegul său din Alianța Civic-Liberală, PAC. Se poate deci spune că formațiunea dlui Mircea Ionescu Quintus s-a integrat abia acum cu drepturi depline în CDR.

Emil Constantinescu, Ion Diaconescu și Dinu Patriciu - trei actori ai unei întâmplări mai vechi, dată abia acum în vileag. În lumina acestei dezvăluiri, agitația din CDR poate fi mai bine înțeleasă.

Interesantă întâmplare. Potrivit domnului sale, președintele CDR, Emil Constantinescu, a solicitat sprâjlinul PL '93 pentru eliminarea PAC și PSDR din Convenție, promițând în schimb împărțirea frățescă a locurilor pe listele electorale cu PNȚCD. Cu alte cuvinte, 50% libere, 50% țărăniști. La discuții ar fi fost prezent și prim-vicepreședintele PNȚCD, Ion Diaconescu. Emil Constantinescu a sărit ca ars, negând totul. Somat să recunoască întâmplarea cu pricina, dl Diaconescu n-a putut să infirme nimic. Dl Emil Constantinescu a spus la PNȚCD că oricând are la dispoziție un PAC-CD și un PL '93-CD - a mai adăugat Dinu Patriciu.

● „Este un principiu de drept arhicunoscut: cine poate mai mult, poate și mai puțin” (Emil Constantinescu).

● „Niciodată nu s-a respectat până acum protocolul. De unde, acum, atâta scrupulozitate?” (Ion Diaconescu, după ce Emil Constantinescu a fost acuzat că nu respectă protocolul CDR).

● „Ponderea Alianței Civice și

AFDPR face cât cinci și ele au adus majoritatea voturilor la alegeri” (Corneliu Coposu).

● „Asociațiile au aceleași atribuții ca și partidele. Ele pot candida pe listele CDR, nu-i nici o problemă. Noi le dăm un certificat cum că fac parte din partidul nostru” (Ion Diaconescu, prim-vicepreședinte PNȚCD).

● „Cum vă permiteți să susțineți că Alianța Civică nu are răspundere politică? Noi am organizat sute de mitinguri față de un partid care cu 1% nu reușește să umple decât primul rând dintr-o sală!” (Ana Blandiana, Alianța Civică).

● De nenumărate ori, asociațiile civice au susținut că sunt cele mai morale. „Forța noastră politică a fost probată în sondajele de opinie și pe scena politică. Forța morală a asociațiilor nu a fost deocamdată cuantificată nicăieri” - a răspuns liderul PAC, Nicolae Manolescu.

Într-o hărmălaie de nedescris

S-a fluturat ceva

cu „un PAC-CD și un PL '93-CD”

● Ședința Consiliului CDR a atins pe alocuri cote de nelămurire în ceea ce privește tensiunea acumulată. Rare au fost momentele când a vorbit o singură persoană, cele mai multe

cazuri fiind acelea când 3-4 lideri sau reprezentanți se acuzau reciproc, în același timp.

● Discuțiile s-au aprins exact în momentul în care s-a trecut la analiza propunerilor de

restructurare. Cel ce le-au făcut au fost deseori amenințați cu excluderea.

● Într-o hărmălaie greu de imaginat, liderul PL '93, Dinu Patriciu, a povestit asistenței o

Paiele lui Turlea pe focul lui Marko Bela

Provocarea UDMR și-a făcut efectul

Săptămâna trecută a fost dominată de scandalul UDMR. În Camera Deputaților deputatul independent Petre Turlea a inițiat o moțiune simplă. În Senat, PSDR a propus o Declarație care să condamne afirmațiile liderului UDMR Marko Bela. Și a mai fost masa rotundă de la Atlanta.

Încă de la apariția sa pe scena politică, UDMR a pedalat pe ideea autonomiei locale. Atât reprezentanții Puterii cât și cei ai Opoziției au avut atitudini greșite. De care liderii UDMR au profitat din plin. PSDR, în loc să trateze pretențiile maghiarilor cu inteligență și să le dea locul pe care îl merită, a preferat „să tragă șpuza pe turta proprie” cum se spune și să dea amploare unui conflict artificial pentru a abate atenția cetățeanului de rând de la grijile zilnice. În fond ce mai contează că salariile sunt mici și șomajul bate la ușa fiecăruia, când suntem pe cale să pierdem Ardealul? Astfel la Actualități ne sunt prezentați periodic unguri care profanează statui, intonează imnul național al Ungariei sau arborează pe un gard drapelul maghiar. Aceste manifestări izolate și irelevante sunt tratate ca adevărate probleme naționale. Guvernul dă declarații, președintele apare pe postul național de televiziune și condamnă, iar PRM și PUNR visează (și povestesc ce au visat tot la Actualități) trupe maghiare la granițele țării. Poziția cea mai neplăcută însă a avut-o și o are Convenția Democratică.

Conștientă de artificialitatea problemei și de impactul pe care aceasta îl are totuși în străinătate, a evitat să adopte o atitudine tranșantă și să excludă UDMR din alianță pentru a nu complica și mai mult situația. Numai că cetățeanul de rând percepe lucrurile în felul lui și în Ardeal singurul adversar electoral valabil al UDMR este PUNR.

Și, acum, ajungem la UDMR. Până acum observatorii politici au mers pe următorul raționament: Puterea a provocat toate conflictele etnice pentru a abate atenția populației de la criza economică. Simplu și extrem de logic. Totuși, UDMR a reluat periodic declarațiile sale belicoase. Și, acum, mai nou, a declarat tranșant: „Nu suntem de acord cu statul național, dorim modificarea Constituției”. Acestea fiind datele problemei, tot logica îți impune un alt raționament. Nu cumva există două niveluri ale aceleiași chestiuni? Adică UDMR să aibă un scop extrem de precis, toate acțiunile sale să fie bine dirijate și peste toate să se suprapună gesturile iresponsabile și lipsite de orice urmă de inteligență politică ale

Puterii, care doar profită de o situație deja existentă? Ultimele evenimente dau câștig de cauză acestei ipoteze.

Așa stând lucrurile, votul celor două Camere ale Parlamentului împotriva declarațiilor UDMR și prezența oficialilor români la Atlanta sunt gafe de neiertat. Liderii Alianței Civic-Liberale au sesizat perfect. „Nu putem să implicăm cel mai înalt for democratic din stat care este Parlamentul, atunci când persoane particulare fac declarații”, a spus Dinu Patriciu de la tribuna Camerei Deputaților. Încercând să împiedice discutarea ridicolei moțiuni a lui Petre Turlea. În Senat, reprezentanții PNȚCD au părăsit sala, iar Corneliu Coposu a hotărât ca PNȚCD să nu participe la masa rotundă de la Atlanta. Dar ce folos? Guvernul și-a trimis acolo mesagerii, iar majoritatea pedeseristă din Parlament a aprobat moțiunea Turlea din Declarația PSDR în aplauze și urale. Și, atunci cu atâta lipsă de intuiție politică, ce ne mai mirăm că stăm cu mâna întinsă la ușile cancelariilor europene și nimeni nu ne bagă în seamă?

Petarda și fitilul

Reprezentantul Uniunii Europene:

„În România sunt necesare schimbări enorme”

Joi, 16 februarie, la Iași, s-a deschis expoziția itinerantă „Piețele orașelor din Europa”, organizată de Delegația Comisiei Europene în România. Prezent în Iași, reprezentantul Uniunii Europene, dl Andrew Rasbach, a declarat într-o conferință de presă că Uniunea Europeană dorește integrarea țărilor asociate la această organizație. Dl Rasbach a menționat că, pentru aceasta, se dorește ca statele respective să

ajungă la nivelul țărilor membre. „În România există în prezent 6 programe ale Uniunii Europene în derulare pentru modernizarea agriculturii, restructurarea industriei, sănătate, servicii sociale și tot ceea ce înseamnă trecerea spre o economie de piață”, a declarat Andrew Rasbach, care a adăugat că trebuie schimbat sistemul centralist. Dl Rasbach a mai subliniat că în România „sunt necesare schimbări enorme”.

Contrasens

Cozmâncă îl demite, oamenii îl aleg iar!

Octav Cozmâncă
În contra vântului electoral

Continuă la cote din ce în ce mai fierbinți scandalul generat de demiterile în lanț ale unor primari aparținând Opoziției. Amenințat cu rezolvarea direct la Consiliul Europei, Octav Cozmâncă, unealta guvernamentală care se ocupă cu aceste reglări de conturi, promite să pună la dispoziția celor interesați dosarele celor demisi. „Pentru a se dovedi cât de corect s-a făcut lucrarea”, spune executivul. Sperăm că în maldărul de documente se află și cele privitoare la primarul din Breznița-Ocol (jud. Mehedinți), aparținând PNL, ales în 1992 și demis de către prefect în vara lui 1994. Culmea absurdului se petrece însă după eliberarea sa din funcție, pentru că acesta nu se lasă, considerându-se nedreptățit și deschide proces. Noile alegeri sunt programate însă de guvern înainte ca instanța să se pronunțe! Fostul primar candidează și... câștigă iar. Așa că, în momentul de față, cel demis în '94 este reînscăunat de cetățeni scurt timp după decizia prefectului. Ce are de spus dl Cozmâncă?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Dacă nu-l „tratau” la Târgoviște, făcea azi infarct

La Scornicești au câștigat liberalii!

Recentele alegeri locale desfășurate la Scornicești par a indica o schimbare de atitudine a electoratului. Să menționăm în primul rând o masivă participare la vot, cel puțin în ultimul tur de scrutin: 70%. Cu mult peste media înregistrată la partidele ce s-au desfășurat în diverse zone din țară, unde arareori numărul celor ce se prezentau la urne depășea 10% din totalul celor cu drept de vot.

Învingătorul este candidatul PNL, inginerul Teodor Zamfir. Acesta a devansat reprezentantul PDSR cu peste 700 de voturi. Și trebuie menționat faptul că partidul de guvernământ a dus o campanie electorală cu surle și trâmbițe, pionul principal fiind chiar prefectul județului Olt: Ba mai mult decât atât, s-a înregistrat și o premieră de presă care concurează pentru un loc de cinste în Cartea recordurilor. Ziarul local **Olt-Press** ce urma să apară în data de 9 februarie a fost distribuit în Scornicești pe... 8 februarie. Normal, din moment ce conținea un articol denigrator la adresa dlui Zamfir, iar ultimul tur de scrutin bătea la ușă. Iată că după Călărași, unde alegerile pentru Consiliul Local au modificat radical raportul de forțe Putere-Opoziție, zona putând fi ștersă din categoria petelor roșii de pe hartă, urmează acum un alt fief al stângii care se schimbă la față: județul Olt, unde după ce Slatina pică în mâinile unui primar al Partidului Democrat, Scorniceștiul devine... liberal.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Praful de pe tobă în ochii oamenilor

Într-o goană nebună, privatizarea va prinde fix alegerile din '96!

Mult comentatul proiect de lege pentru accelerarea privatizării, propus de executiv și trecut deja prin Senatul României, a ieșit de la Comisia Economică a Camerei Deputaților fără nici cea mai mică modificare. Este de presupus că va trece prin plen la fel de neatinș.

Despre cum se „acelerează” privatizarea prin acest proiect, revista noastră a mai scris. Legea lasă la dispoziția statului 70% din capitalul social al întreprinderilor. Am încercat să aflăm de la dl Nicolaescu, director general al Agenției Naționale de Privatizare, ce aduce bun în această direcție respectivul proiect, din moment ce **statul, care a asigurat și până acum managementul cu rezultatele dezastruoase care se văd, rămâne să decidă în continuare.** „Sub acest aspect, programul nu aduce nimic bun. Este chiar dezastruos” - a sosit răspunsul.

Cât privește infuzia de capital prin vânzarea celor 70% aflate în posesia statului, un recent experiment al FPP și ANP a dovedit că pentru cele trei întreprinderi supuse privatizării prin ofertă în numerar nu

s-a înghesuit aproape nimeni!

O explicație a ceea ce se petrece în economia românească ne-a oferit-o reputatul specialist și om politic **Varujan Vosganian:**

„Se observă că perioada în care s-a supus dezbaterii acest proiect, etapizarea care se va face ulterior, transferul de cupoane, coincid în mod interesant cu anul electoral 1996. Electoratul român este din păcate ușor de cumpărat, având în vedere precaritatea nivelului de trai. Transferul titlurilor de proprietate în agricultură, câteva mici îmbunătățiri în ceea ce privește pensiile suplimentare și distribuirea cupoanelor fac mai mult pentru actuala Putere decât o intensă campanie electorală”.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Peștișori în ape tulburi

Cine conduce de mama focului, în câte 5,6,7,8 societăți comerciale deodată, reprezentând FPP IV Muntenia în Adunări Generale și Consilii de Administrație (1)

□ Surprizele vor veni în episoadele următoare, când vor apărea și „rechinii”!

Organizarea Fondului Proprietății de Stat și a Fondurilor Proprietății Private a avut drept scop principal privatizarea societăților comerciale. Cât s-a privatizat și, mai ales, cât nu s-a privatizat, se știe deja. Ceea ce, poate, se știe mai puțin este faptul că aceste două instituții au devenit o rețea tentaculară care numai privatizare nu face. Micmani, parlamentari, înalți funcționari, totuși legați prin fire destul de greu de descălcit, au dat năvală în Adunările Generale ale Acționarilor (AGA) și în Consiliile de Administrație (CA) ale societăților comerciale ca reprezentanți ai FPS și FPP. Mulți duc „greu” nu într-o singură societate, ci în mai multe, ca să nu se încurce oamenii cu câteva sute de mii de lei, ci cu cât mai multe milioane. Și nu la întreprinderile cu probleme, ci la cele care obțin profituri „babane”.

Pentru început vă prezentăm câțiva „peștișori” de la **FPP IV Muntenia**, foarte lacomi, urmând să revenim cu prezentarea „rechinelor”.

■ **Popescu Constanța** - consilier juridic - 1. ANTREPRENOR SA București (AGA) 2. COCC SA București (AGA) 3. CONCORDIA ALIM. 4 SA București (AGA) 4. DELICIA COM SA București (AGA) 5. ROMFARM SA (CA) 6. SUPT LOGISTIC SA București (AGA) 7. TAROM SA București (AGA) 8. UNIREA SA București (AGA)

■ **Stănescu Emil** - inginer - 1. AEROQ SA București (AGA) 2. ALLEGRO MAXI TAXI SA București (AGA) 3. AVIAȚIA UTILITARĂ SA București (CA) 4. ELAROM SA București (AGA) 5. GRANITUL SA București (CA) 6. INSTITUTUL de OPTOELECTRONICĂ SA București (AGA) 7. TITAN TRANSPORT SA București (AGA) 8. TUBAL SA București (AGA)

■ **Burgheloa Lucian** - șef birou - 1. ICMA SA București (AGA) 2. IMGB SA București (CA) 3. METAL SOFT SA București (AGA) 4. PESCARUL SA București (AGA) 5. REPUBLICA SA București (CA) 6. TEHNOREMAT SA București (AGA).

■ **Iordache Mihail** (ex-deputat - director departament - 1. MARMOCALO SA Vaslui (AGA) 2. ARCIF SA București (AGA) 3. BERE GRIVIȚA SA (AGA) 4. INDUSTRIAL EXPORT SA București (AGA) 5. ISPCF SA București (AGA)

■ **Szel Petru Pavel** - director executiv - 1. ARES SA București (CA) 2. ROMENERGO SA București (AGA) 3. TIAB SA București (CA) 4. URBIS SA București (AGA) 5. UZIN-EXPORT-IMPORT SA București (AGA)

■ **Cristache Dragoș** - șef birou - 1. BIOFARM SA București (CA) 2. CICO SA București (AGA) 3. ION CREANGĂ DIAFILME DIAPOZITIVE București (AGA) 4. STELA SA București (AGA) 5. ZAREA SA București (CA)

■ **Usvat Dina Petru** - economist - 1. AGRICOMEX SA București (AGA) 2. COMALIMENT SA București (CA) 3. DIVERTIS SA București (AGA) 4. PANVITAN SA București (CA) 5. SUPT TEXTIL SA (AGA).

■ **Grășaru Mihaela** - economist - 1. CRISI COM SA București (AGA) 2. ELECTRICOM SA București (AGA) 3. GLINCARN SA București (CA) 4. ISPCAIA SA București (AGA) 5. SOLARIS SA București (AGA)

■ **Fillmon Gabriel** - inginer - 1. COMPREST SA București (AGA) 2. CONCORDIA ALIM. 4 SA București (CA) 3. CULTURA NAT. SA București (AGA) 4. SINTOFARM SA București (AGA) 5. UMUC SA București (CA).

■ **Vasile Daniela** - economist - 1. COMET SA București (AGA) 2. COMSAN SA București (AGA) 3. DELFINCOM SA București (CA) 4. ELECTROCONSTRUCȚIA ELCO ILFOV SA (CA) 5. MOBIB SA București (AGA) 6. SIMPEX SA București (AGA)

■ **Stănescu Valentin** - inginer - 1. CONBAN SA București (CA) 2. IMEC SA București (AGA) 3. INDCO SA București (AGA) 4. PROIECT SA București (AGA) 5. SCUT SA București (AGA) 6. SPECIAL TRANSPORT SA București (CA).

■ **Vicleanu Vasile** - economist - 1. ANTREPRENOR SA București (CA) 2. COMINCO SA București (AGA) 3. LIBERTATEA PANIFICAȚIE SA București (AGA) 4. ȘCOALA DE ȘOFERI AMATORI SA București (AGA) 5. VINALCOOL SA București (CA)

■ **Badea Rodica** - expert - 1. ATRIC SA București (CA) 2. COMMIXT SA Buftea (AGA) 3. CONSERV BUFTEA SA (AGA) 4. FIROS SA București (CA) 5. PRECIZIA SA București (AGA).

■ **Alecu Carmen Steliana** - inginer - 1. CASROM SA București (CA) 2. ELEGANT SA București (AGA) 3. MALIMP SA București (AGA) 4. TRANSPORTURI AUTO PROGRESUL SA București (AGA)

■ **Ștefănescu Olivia** - 1. CMF SA București (AGA) 2. DIASFIN SA București (AGA) 3. FAST ECO SA București (AGA) 4. INFORMATICA PIPERA SA București (AGA)

■ **Pintile Robert** - economist - 1. COMAUTOSPORT SA București (CA) 2. MUNPLAST SA București (CA) 3. SOC. CONSTRUCȚII TRANSPORTURI SA București (AGA)

BEBE SCARLAT ■

Turnul Babel

„În secolul ce va veni...”

„Datorită nenumăratelor sale fapte de vitejie care vor străluci din generație în generație în secolul ce va veni, marele tovarăș Kim Jong-il - poate conta pe încrederea nelimitată și respectul profund al poporului coreean și a mediilor progresiste din lume.” Am citit din ziarul guvernamental Minju Joseon care apare la Phenian. Cărticelul menționat, adormea celorlalți publicști, radioul și televiziunile, a intrat în defil pe prilejul aniversării zilei de naștere a enigmaticului conducător într-un moment când, deși umflat cu pompa, Kim nu este, formal, instalat în fotoliul nr. 1 al țării. Această succesiune ăsată în coadă de pește rămâne cea mai bizară experiență nord-coreeană de la instalarea sistemului comunist. Toate mediile îl consideră pe Kim marele cămăci, dar nimeni nu îl așază între mâini căma. Iar Kim, glorificat, așteaptă. De câteva luni analiști disecă problema, dar nu reușesc să ajungă la nici o concluzie...

Șopârle tactice și căderi de capete

La ultima sa întâlnire de la Stockholm, Andrei Kozarev l-a promis omologului său britanic, Douglas Hurd, că Moscova va înceta măcelul din Cecenia. Faptul că intervenția în această republică rebelă a eliminat din discuții intrarea Rusiei în organismele europene a dat, firește, de furcă diplomației moscovite, care se vede împinsă la marginea jocurilor continentale. Pe de altă parte, aceeași aruncare cu capul înainte în mișcarea cecenă a radicalizat lupta împotriva lui Elțin. Președintele a fost nevoit să țină, joi trecută, un discurs fluviu în parlament, pentru a mai turna apă în vin. În același timp, acordurile tehnice de încetare a focului în Cecenia au fost respinse de generalul Dudaev, care nu acceptă asemenea șopârle tactice și cere o întâlnire la vârf, reprezentativă. Dacă mai adăugăm că membrii proeminenți ai executivului atacă furibund strategia lui Pavel Graciov, avem imaginea de ansamblu a unei gafe care s-ar putea să „coste un cap”. Sau, chiar, mai multe...

Balaurul centenar paște la porțile Balgradului

Nodul gordian bosniac se încurcă sistematic, de parcă trite părțile, în spațiile declarărilor de bune intenții, nu ar coace altceva decât agravarea și extinderea războiului. Pe acest fond de pagușă instituționalizată internațional, președintele Bill Clinton a pus pe masă o sabie care ar putea tăia „nodul”; în schimbul suspendării sancțiunilor împotriva Serbiei, Washingtonul dorește recunoașterea de către Belgrad a Bosniei-Herțegovina, Sloveniei și Macedoniei. În felul acesta s-ar pune punct ideii fixe a „Serbiei Mari” și, prin implicații normale, tensiunile actuale din Bosnia. Dacă nici această ultimă încercare nu va avea șanse de succes, războiul de o sută de ani este ca și bătut în cuie.

Parele din vest nu vor să pice

S-a crezut, la început, că „Parteneriatul pentru pace” reprezintă o anticameră sigură a penetrării, cu drepturi depline, în Alianța nord-atlantică. Apoi, sub presiunea noulor majorități republicane, Casa Albă a nuanțat chestiunea, subliniind că este o utopie ca în NATO să se intre la grămadă. A urmat o nouă „țușă diplomatică”, arătându-se că în NATO se poate intra înainte de integrarea în U.E. În sfârșit, s-a dovedit că la Bruxelles gândirea e selectivă și inflexibilă: Cehia da, Ungaria da, Polonia da, dar restul nu. Nu deocamdată și, poate, nu și altă dată. În aceste circumstanțe, România sau Bulgaria merită să se așeze cu periscopele în direcția Kazahstanului, pentru că, strategic vorbind, din vest nu mai pică nici o pară mălăieșă în gura...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Hagialăc la Atlanta

„Masa rotundă” româno-română de la Atlanta trebuie privită și analizată pornindu-se nu de la faptul dacă a rezolvat sau nu ceva (nu putea să rezolve nimic, participanții neavând mandat să ia decizii), ci de la însăși ținerea ei. De ce s-au dus reprezentanții UDMR acolo este limpede. Inițiată de unguri, făcând parte din strategia propagandistică ungurească, mediatizată de unguri și deci ajunsă la urechile mapamondului în orchestrație ungurească, „Masa rotundă” de la Atlanta a oferit liderilor etniei maghiare din România prilejul de a-și clama pretențiile - care se regăsesc într-o formă mai mult sau mai puțin mascată în comunicatul final al întâlnirii - dintr-un loc de unde se aude mult mai bine decât din țară. Dar de ce s-au dus acolo reprezentanții președinției și guvernului român? Unii au supradimensionat pericolul pe care-l reprezintă pentru România acceptarea participării la discuții cu UDMR pe pământ străin (considerând participarea drept o gafă politică monumentală, o rușine pentru România și o umilire a românilor de pretutindeni), iar alții s-au străduit să bagatelizeze întreaga acțiune (mult zgomot pentru nimic). Cine are dreptate?

Mirarea pentru hotărârea puterilor de la București de a-și trimite reprezentanții - fie și cu titlu personal - peste Ocean este mărită și de conjunctura în care aceasta s-a luat. E vorba de schimbarea de atitudine a CDR, a opoziției în general, față de acțiunile și luările de poziție antiromânești ale liderilor etniei maghiare din România. Ani de zile CDR și-a concentrat tirul în contra ieșirilor naționaliste ale unor reprezentanți ai puterii sau în contra extremismului unora dintre aliații puterii, pe liderii maghiari muștrându-i cu blândețe și cu timiditate. Asta ca să câștige voturile ungurilor și să albească o „presă bună” în țară și în străinătate. Și în tot acest timp, folosind și CDR ca scut, UDMR și-a pus în practică cu tenacitate programul antiromânesc. Pentru că întreaga activitate a UDMR, de la înființare și până în zilele noastre, a însemnat o neîntreruptă revoltă și luptă surdă, dar tenace în contra intereselor naționale, în contra Constituției și a legilor ei, implicit a unității și integrității teritoriale (în ciuda declarațiilor, acesta e fondul), în contra a ceea ce s-a numit intrarea României în Europa

și în lume, intrare pe care a boicotat-o și a subminat-o pe toate căile; de asemenea, a însemnat negarea caracterului de stat național al României și negarea dreptului istoric al țării noastre asupra Transilvaniei, a însemnat o permanentă defălmare și compromitere a țării noastre pe plan internațional. Și, culmea, toate acestea făcute în bună măsură pe banii statului român (salariile parlamentarilor UDMR, cheltuielile cu deplasarea lor în străinătate, la lucrările diferitelor forumuri internaționale). Abia acum au observat și principalele forțe din opoziția românească toate acestea și au făcut ochii mari. Cam târziu, dar, vorba proverbului, mai bine mai târziu decât niciodată. În aceste condiții, când deci însăși opoziția s-a dumirit cu privire la pretențiile aberante ale liderilor etniei maghiare din România, hotărârea puterilor de la noi de a trimite mesageri la Atlanta apare cu atât mai bizară, în contratimp și pe dos. De ce totuși a fost luată?

Este posibil ca puterea de la București să fi simțit toată campania gălăgioasă a UDMR din ultima vreme (cu scontatele replici dure din partea forțelor politice românești) ca fiind menită să pună bețe în roate apropierea dintre România și Ungaria, să împiedice încheierea Tratatului de bază româno-ungar și, în consecință, să fi acceptat discuțiile din America pentru a contracara manevrele UDMR. Mapamondul ar vedea că Bucureștiul dă dovadă de flexibilitate, că acceptă dialogul în problemele minorităților și, ca urmare, ar îndemna Budapesta să iscălească Tratatul. Chestiunea este însă cu dus-întors. Se poate și invers: văzând că românii au consimțit să se ducă la Carter, Budapesta ar putea trage concluzia că în România starea conflictuală dintre români și etnicii maghiari există de-adevăratelea și să înceapă să ezite, fie și cu scopul de a obține de la români cât mai mult. Și astfel, hagialăc la Atlanta, pe lângă umilința izvorâtă din acceptarea de-a discuta probleme românești interne în afara granițelor țării, s-ar putea să aducă românii și prejudicii politice concrete tocmai acolo unde se miza pe câștig.

ION D.GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

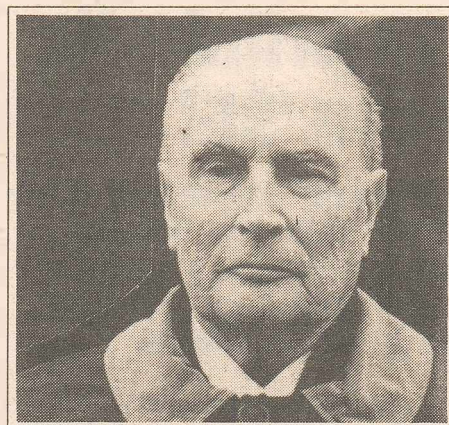
UEO își ghicește viitorul

Unlunea Europelor Occidentale (UEO), pilonul militar al Uniunii Europene, pregătește o **Carte Albă asupra politicii de apărare europene**. Pentru aceasta s-a alcătuit un fel de „club al înțelepților”, denumit „grupul de reflecție”, care va defini noile condiții de securitate de pe continent. O întrunire a grupului a avut loc de curând la Bruxelles, la ea participând reprezentanți din cele 18 state membre, dar și din partea celor 9 state ale Europei Centrale (inclusiv țările baltice). S-au abordat, printre altele, relațiile în materie de securitate între UEO, pe de o parte, și SUA, Rusia și zona Mediteranei, pe de altă parte. Următoarea „meditație” a grupului va avea loc la 1 martie, iar concluziile vor fi prezentate la 7 martie, în Consiliul Permanent al UEO.

MITTERRAND: „Naționalismul înseamnă război”

Președintele Mitterrand, care se pregătește să iasă din scena politică după alegerile prezidențiale din Franța, a declarat că, pornind de la propria sa experiență din timpul războiului și de după aceea, „naționalismul înseamnă război”. El a avertizat că pornirile naționaliste din unele state europene pot crea noi surse de tensiune. Cu experiența sa, Mitterrand a declarat că UE ar trebui să fie incompatibilă cu excesele naționaliste, care altfel nu vor face

decât să slăbească această organizație. Pe de altă parte, el a arătat că țările din Europa Centrală și de Est sunt considerate ca aparținând în întregime Europei, datorită moștenirii culturale comune. În acest sens, el a spus că UE ar trebui să întreprindă acțiuni „reparatorii” în domeniul cultural în aceste țări, care au trăit atâta timp izolat.

Maastricht și Cannes

Reuniunea la nivel înalt a UE, de la Cannes, din 26-27 iunie, va reprezenta un prilej pentru o primă evaluare a ordinii de zi a viitoarei **Conferințe interguvernamentale comunitare** care ar urma să aibă loc anul viitor pentru a realiza o restructurare a **Tratatului de la Maastricht**. Se urmărește revizuirea noilor articolele Tratatului care să ducă la o creștere a eficienței instituțiilor UE. Astfel, se prevăd noi mecanisme de consultări în procesul luării deciziilor

din domeniile afacerilor externe și politicii interne.

Centru de analiză al UE

Oficialități germane au anunțat că Bonnul studiază posibilitatea amânării amintitei Conferințe interguvernamentale a UE pentru începutul anului 1997. În orice caz, Comisia UE a avansat deja câteva sugestii în perspectiva acelei reuniuni. Se propune astfel înființarea, încă de la începutul anului viitor, a unui **Centru de Analiză** pe problemele relațiilor externe și de apărare; desemnarea prin rotație a unui om politic din cele 15 state membre ale UE care să se ocupe de relațiile externe, așa cum președintele Comisiei este răspunzător cu activitățile de ansamblu ale Uniunii; posibilitatea înființării unei forțe de intervenție a UE.

NATO și UE în fața sfidării islamice

Spania, care va prelua de la Franța președinția UE, intenționează să organizeze la Lisabona o reuniune pe tema întăririi cooperării dintre „cei 15” și țările din bazinul Mediteranei, în condițiile în care integrismul islamic din nordul Africii reprezintă o tot mai evidentă amenințare pentru statele membre. Această reuniune se înscrie de altfel în „strategia sudică” a NATO, în curs de elaborare în legătură cu aceeași cauză.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Noul ambasador al Italiei își prezintă scrisorile de acreditare ziariștilor

Domnul Giuseppe de Michellis di Slonghello este noul ambasador al Italiei la București. Născut în 1938, domnia sa a îmbrățișat încă de la terminarea studiilor de drept, în 1960, cariera diplomatică. A urcat pe rând toate treptele acestei cariere care l-a purtat la Alger, Bruxelles, sediul FAO din Roma, Cairo, Zürich. Ultima misiune îndeplinită a fost cea de ambasador al țării sale la Beirut. Vorbește fluent franceza și engleza.

Noul sol diplomatic al Italiei în România a adoptat o manieră originală și, credem noi, eficientă de a se prezenta publicului din România: a invitat la sediul Ambasadei reprezentanți ai presei. Într-o atmosferă colocvială, domnia sa a prezentat câteva repere ale raporturilor dintre țările noastre, relevând între altele că „Italia va susține eforturile guvernului român în această fază delicată care va duce la integrarea progresivă a României alături de celelalte țări europene”. De asemenea, a confirmat că Italia este un partener privilegiat pentru România nu numai în relațiile economice, dar și pe alte planuri.

În acest cadru, l-am întrebat pe dl ambasador, în exclusivitate pentru **Flacăra**, dacă este adevărat că Italia, alături de alte țări din flancul sudic al NATO, ar încuraja mai cu seamă activitatea Alianței pe axa Nord-Sud (în jurul Mediteranei) în detrimentul celei Vest-Est, către Europa centrală, așa cum s-a comentat chiar în presa occidentală:

„Nu, nu cred că au vreun suport aceste presupuneri. Italia, ca și Franța sau Spania, este desigur îngrijorată de amploarea integrismului islamic în țările din nordul Africii și de situația de instabilitate din zona Mediteranei și ar dori întărirea flancului sudic al NATO. Dar

București și cum crede că vor evolua relațiile dintre țările noastre.

„Trebuie să vă spun că părinții mei au lucrat în domeniul diplomatic, iar în anii 1941-1942 au fost în România, la București și Timișoara, și mi-au vorbit adesea în termeni foarte favorabili despre țara dv. Îmi spuneau chiar că este cea mai frumoasă țară din lume! Desigur, aici lucrurile s-au mai schimbat, dar țara nu se schimbă, iar oamenii rămân mai mult sau mai puțin același. Eu sunt convins că nu sunteți o națiune care trebuie ajutată, pentru că sunteți oameni care au mândrie, sunteți o țară bogată, aveți o identitate națională veche și o cultură bogată. Deci în acest spirit și cu această recunoaștere reciprocă a calităților și posibilităților vrem să colaborăm. Inclusiv în domeniul științific și tehnic, domeniile pe care nu le-am amintit în alocuțiunea mea.”

ȘTEFAN NICOLAE ■

O anecdotă povestită de Excelența Sa: „Un medic susținea că meseria lui e cea mai veche pentru că Dumnezeu a făcut din coasta lui Adam pe Eva; arhitectul, la rândul lui, afirma că meseria lui are înălțime, întrucât Creatorul a făcut prima dată Pământul. Diplomatul, în schimb, a spus că nici unul nu are dreptate, întrucât la început a fost Haosul, adică... diplomații!”

totodată Italia este favorabilă unei susțineri a cooperării NATO spre Est, așa cum am menționat deja. Dar lucrurile sunt puțin mai complicate, este vorba de niște criterii care trebuie fixate și luate în considerație”.

L-am întrebat pe dl ambasador ce știa despre România înainte de a veni la

Dacă nu ține figura cu Moldova Mare

Cercurile panslaviste din Europa visează un stat bucovinean!

În timp ce românii din nordul Bucovinei visează România Mare, mișcările panslaviste din Europa tânjesc după Bucovina Mare! Evident, ca regiune „autonomă” sub control slav.

De câteva zile, Ministerul de Externe al României a aprobat protocolul de colaborare (pe care presa suceveană nu l-a văzut și nu l-a dezbătut), dintre județul Suceava și regiunea Cernăuți. Este inacceptabil ca probleme de care atârnamă viitorul destin al României să fie discutate în spatele ușilor închise. După ultima vizită a domnului Ivan Gnatșin la Suceava (reprezentantul Președinției Ucrainei la Cernăuți), postul de televiziune Suceava a introdus pe generic elementele stemelor orașului Cernăuți (cap de zimbri, steaua cu cinci colțuri, soarele și luna). În urma protestului meu telefonic, s-a renunțat, recent, la acest însemn. De ce nu a fost pusă pe generic stema municipiului Suceava, adică Stăniul Gheorghe ucidând balaurul?

La o reuniune științifică organizată de Institutul Bucovina din Augsburg, în colaborare cu Centrul Bucovina al Universității din Cernăuți, dl Onciu din Nürnberg a afirmat că bucovinenii reprezintă o națiune aparte și, drept urmare, ar trebui să militeze pentru formarea statului național bucovinean. Dânsul este nepotul lui Aurel Onciu, cunoscut pentru activitatea sa antiromânească din perioada Marii Uniri.

În viziunea panslavistă, primul pas ce trebuie făcut pentru înființarea statului bucovinean ar fi transformarea întregii Bucovine într-o zonă economică liberă, care să nu mai plătească taxe nici la Kiev, nici la București. În urmă cu un an, dl Gavrilă Moroșan, președintele Camerei de Comerț și Industrie Suceavă, a înființat o filială la Cernăuți și, în perioada campaniei electorale, a virat acolo 50 milioane lei. Unele

surse afirmă că o parte din această sumă s-a scurs pentru sprijinirea unor candidați români filo-ucraineni (Nichitoi ș.a.). Ar urma, apoi, colonizarea județului Suceava cu „întreprinzători” ucraineni naționaliști aduși din Galiția. La ora actuală, există numai 10.000 de ucraineni în sudul Bucovinei, majoritatea fiind stabiliți în fostul județ Rădăuți. Prin posibila reînființare a acestuia, ei vor deveni o forță demnă de luat în seamă dacă provocările unora ca Ștefan Tcaciuc vor continua.

Nu există deocamdată semne că guvernul de la București s-ar împotrivi acestor planuri; dacă o face, este mult prea anemic.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Ofensivă de primăvară

Elțin își ia mâna de pe Kozîrev

□ După cartea cecenă, duri joacă acum cartea Kremlinului

Liderul de la Kremlin, Boris Elțin, a rostit în sfârșit cuvântarea în fața parlamentului, așteptată cu sufletul la gură la Moscova, întrucât se zvonea că ea va constitui o recunoaștere a greșelilor comise prin declanșarea acțiunii militare în Cecenia. În realitate nu a fost așa, dovadă fiind de fapt că „țarul Boris” este consecvent cu sine însuși. Nu anunțase el o încetare a focului, pentru ca apoi luptele să se întărească la Grozni? N-a afirmat el că nu se opune aderării țărilor central-europene în NATO, pentru ca ulterior să revină spunând „niet” unei asemenea intenții?

Așadar, în cuvântarea sa, Elțin a risipit aceste

așteptări, susținând că acțiunea din Cecenia nu va înceta până ce „bandiții” nu vor fi pedepsiți, iar liderii ceceni vor recunoaște autoritatea deplină a Moscovei. Desigur, se așteaptă să cadă unele capete, dar din tonul ei s-a reținut că se caută un țap ispășitor și că Elțin se face vrând-nevrând, purtătorul de cuvânt al „establishmentului” politic de la Moscova. Ostatic al propriilor idei despre rolul primordial al Rusiei în fostul spațiu al URSS, Elțin pare sfâșiat între tendința de a menține mâna forte nu numai în zona Federației Ruse, dar și în CSI, iar pe de altă parte nevoit să țină seama de părerile Occidentului. Pentru că Rusia are nevoie

Mileniul trei fără un sfert

Democrația și atentatul porcesc

Fost prim-secretar al PMUP pentru voievodatul Biala Podlaska, noul premier desemnat al Poloniei, Josef Oleksy, a avut o carieră comunistă prea faimoasă pentru a se înfășura azi în dizidențe tardive. Traectoria lui politică s-a conturat, din fragedă tinerețe, în spațiul puterii: în ultimul guvern comunist din 1989 Oleksy deținea postul de ministru însărcinat cu cooperarea cu sindicatele. În această calitate s-a dus la patrie cu „Solidaritatea” și, deci, și-a încrucișat spada cu actualul președinte, pe atunci liderul suprem al faimosului sindicat. Imediat după dizolvarea PMUP, Oleksy s-a instalat în tabăra social-democrată, adică între zidurile partidului comunist care arborase un nou standard. Rotofel, chel, manierat, mare amator de vânătoare, pimbări și chiar literatură, Oleksy este un personaj incomparabil mai complex decât junele său predecesor din fruntea cabinetului de la Varșovia, și el partizan al stângii, dar încă slab conturat ca personalitate politică. Oricum, un lup matur al stângii îl succedea unui lup tânăr al stângii și aceasta într-o țară în care se părea că ofensiva neocomunistilor este aspră și unidirecțională.

Nu trebuie uitat că în anii negri ai supremației tranșante a PMUP, Polonia era un avanpost al proceselor antitotalitare: polonezii oferiseră lumii catolice un Papă (primul pontif din istoria Vaticanului propulsat din est), polonezii născuseră primul sindicat liber din perioada postbelică, diaspora poloneză de peste 14 milioane de oameni era cea mai activă, mai coerentă și mai bine plasată dintre diasporele răsăritene care militau împotriva Moscovei. Faptul că agricultura scăpase de o socializare masivă, faptul că o bună parte din servicii erau private iar intelectualitatea afișa o dizidență nedismulată (filmele antitotalitare care au făcut carieră mondială reprezintă un singur exemplu) conturaseră în Polonia o atmosferă care nu suferea nici o comparație cu climatul emetizat din România, Bulgaria sau Albania. Era de așteptat ca minarea puterii comuniste de la Varșovia să fie înlocuită cu o stabilă formulă de centru-dreapta. Foarte repede s-a remarcat că fie și având în fruntea statului un dizident faimos, Polonia nu este pregătită pentru o tranziție fără nostalgii roșii. Acest adevăr complicat, dar explicabil, atestă cât de dramatică este trecerea de la socialism la capitalism și câte bariere, aparent insurmontabile, se află în calea cuplării Estului la Vest. Dacă în țări precum Polonia sau Ungaria neocomunismul și amata sa de activități cu epoleți comunisti în portofel se batonează acum la putere, ce să mai vorbim de zonele unde cultul personalității și producția în serie a „omului nou” au făcut uriașe ravagii?

Ultimele experiențe politice ale tranziției sunt, desigur, paradoxale. O culme a acestor paradoxuri rămâne însă Rusia, care își permite fantastice priete când nu te aștepti. Nu demult, la Strasbourg, un consilier al președintelui Elpin, Serghei Kovalov, a susținut furibund că intervenția rusă în Cecenia reprezintă un atentat porcesc la drepturile omului. Rezultatul dezbaterilor este cel cunoscut: parlamentul european a înțeles pe o înșelăciune de așteptare angrenarea Rusiei în organele europene. Așadar, un subaltern al președintelui Rusiei își pune la zid șeful în cel mai mediatizat punct posibil fără ca președintele Rusiei să îl decapiteze administrativ imediat. Merită reținut acest exemplu...

RADU BUDEANU ■

Primelec frecvent apeluri disperate de la țărani români din regiunea Cernăuți. Trec din mână în mână, ca niște mesaje sosite în sticle ermetice din oceanul slav. Cum zice Dragoș Tochijă din comuna Pătrăuți de Jos: „Visez prin vis că tricolorul / E pe cetate la Hotin, / Iar Ștefan Vodă-l dă onorul / Dintre stejari de la Cosmin.”

de banii din Vest, vrea să devină membră a super-grupului celor șapte state industrializate, vrea să se apropie de instituțiile europene (deocamdată accesul în Consiliul Europei i-a fost bară). Mai vrea și să conlucreze cu NATO, dar refuză din considerente proprii ca Alianța să-și întindă influența până la granițele Rusiei, iar această dilemă este acum agravată de insuccesul misiunii din Cecenia.

Iată de ce pare credibilă știrea difuzată de Izvestia că ministrul de externe Kozîrev va fi înlocuit probabil cu șeful serviciilor secrete, iar aceasta va fi doar o primă mutare din ascensiunea „durilor”.

ȘTEFAN NICOLAE ■

FLACĂRA nr. 8

audă...

DISCOPUL (4)

litorul aparat are astăzi
tâtea alte ratări,
astă şansă ?

ucăi sunt din nou rele... Totuși, cele două buletine
n că, fie și pentru o scurtă vreme doar, miracolul
onate. Speranța continuă să existe!

GRANIȚA INDECISĂ DINTRE SPERANȚĂ ȘI DRAMĂ...

ul nostru va fi unul mai puțin obișnuit. Nu vom da nume, nu vom pre-
ese, vom face imposibile orice speculații.
ive lesne de înțeles, vom da cât mai puține amănunte. Micuții și famili-
rebele ferți de cruzimea celor ce vor să-l izoleze nemeritat.

De vreți doamnă să vă spun? Că soțul
lăsat vechiul serviciu și s-a angajat pe
ai ca să câștige mai mult? Că trăim
soane din salariul lui amărât, din două
mii de lei? Copilul nostru bolnav este
cânăr, el este sufletul soțului meu. N-a
e prima așa cum îl iubește pe el.
disperarea noastră? Da, după trata-
a fost mai bine. De fapt, timp de trei
l, nu s-a mai îmbolnăvit deloc. Până la
când am fost nevoită să mă internez
e sufoca... Acum, nu-l bine: a început,
i transpire, nu prea mănâncă cu poftă,
trece viroza."

cerut părerea și dnei Przybilla: „I-am
ea puține ședințe... Vedeți, șocul este
pentru mine. Mă așteptam să-l găsesc
i bine. Da, este clar, mânuțele îi sunt
semn de boală. Așa, ca aspect nu arată
violet, dar cam trist. Ganglionii specifici
zenți. Se impune, cu necesitate, relu-
amentului. Promit ca, în momentul în
uăm experimentările, să ne ocupăm de
az. Prea au fost mari speranțele... Grav
amele nu sunt în stare să ne spună,
cu aproximație, de când datează boala.
de această informație îmi pot face un
tratament mult mai precis și mai
De exemplu, în cazul lui, nu am făcut
ouă ședințe. Are șase ani. Mă întreb, ce
o avea boala?"

„Părinții mei nu știu ce nenorocire ne-a lovit”

„Părinții mei nici nu bănuiesc ce nenoro-
a lovit. Am cerut bani socrilor mei pen-
ament la dna Przybilla, câte o sută de
lei de ședință, spunându-le că vreau
cumpăr niște mobilă în sufragerie. Întâi,

n-au vrut să-mi dea... Am fost nevoiți să le
spunem adevărul. Am avut bani pentru patru
ședințe. Nu, nu se simte bine. Nu are poftă de
măncare. Înghițe în silă. Acum are o viroză res-
piratorie, cu temperatură, cu tot tacâmul. Da,
recunosc, după tratament s-a simțit mai bine.
Circa trei luni nu a mai răcit și a mai fost o
realizare: a scăpat de enurezis, pentru totdeau-
na. Dacă ați ști cât de inteligent este copilul
meu! La șase ani, știe să citească, să scrie.
Singur a învățat."

„Copilul se simte bine, mănâncă normal și face nebunii”

Pe I.P. l-am găsit mult mai vesel. Deși palid,
era plin de viață, replicile lui scânteietoare
ne-au redat speranța năruită de doliul fixat de
ușă... „Copilul se simte bine, mănâncă cu poftă,
se joacă, face nebunii ca orice copil. Nu, de
când a încetat tratamentul nu s-a mai îmbolnăvit
nici măcar de o banală răceală. Da, am urmat,
cu strictețe, indicațiile dnei Przybilla: l-am hrănit
bine, l-am vitaminizat continuu. Nu am mai
repetat analizele. Însă intenționăm să mai facem
tratament în continuare, dacă ne mai primește.
În altă ordine de idei, ruda noastră tratată de
astm bronșic se simte minunat. A renunțat com-
plet la medicamente și nu a mai făcut nici o
criză."

„Analizele sunt bune. Nici un organ intern nu este afectat. Există vagi urme ganglionare”

S.B. „Când am ajuns la tratamentul cu Hell,
situația era destul de gravă. Masele gan-

L.F. - Nicăieri nu e mai bine
decât acasă !

glionare erau imense. Ne-am supus ședințelor
respective vreme îndelungată. Rezultatele au
fost evidente. Masele ganglionare s-au retras
aproape complet. Cele mai recente analize
curente, efectuate acum circa două săptămâni,
sunt bune, foarte bune, poate cu excepția
timolului, puțin crescut peste valoarea normală.
Toate ecografiile arată că nici un organ intern
nu este afectat. Mai există, însă, unele... res-
turi de manifestări ganglionare. Speranța noas-
tră e mare. Totuși, ne-am procurat, din timp,
din Germania, medicamentul numit „Retrovir”,
cu 2000 de mărci pentru 500 de pastile. Nu,
nu-i administrăm, nu e cazul! Singurele
medicamente pe care le ia sunt vitaminele. Cu
toată această fericită situație, o rugăm din
toată inima pe dna Przybilla, să fie de acord
să mai continuăm tratamentul."

A făcut hepatită. N-am venit pentru că nu am vrut să vă deranjăm..."

L.F. „Nu se simte prea bine. A făcut o
hepatită. De-abia l-am scos din spital. Astă
vară, a avut temperatură mare și l-a curs
sânge din nas. Nu, de diareea aceea cumplită
a scăpat până la urmă. Ce să vă spun?
Scaunele prezentau sânge... Dar să știți că,
așa, în general, e viol, se joacă, are poftă de
măncare. Nu v-am mai cătat pentru că știam
că faceți tratamente acasă la dv. și n-am vrut
să vă deranjăm..."

(Va urma)

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

M. P. supunându-se,
fără crâcnire, controlului

R. B. explicând dnei Przybilla
situația actuală

I.P. alergând
curcile în fața
blocului

Medicamente
din Germania
în cantități...
indus-
triale,
evident,
contra
cost

„O singură concluzie: se impune o cercetare meticuloasă”

Am lăsat-o pe dna Lucia Przybilla să ajungă la concluzii:

„Tot ce am întâlnit mă duce la o singură concluzie: mai este, încă, mult de făcut! Se impune
o testare meticuloasă, sub strict control medical. Vedeți, și noi avem încă de învățat. Poate
că tratamentul nu trebuie întrerupt, poate că sunt necesare doze de întreținere, poate... Cu
siguranță, și noi mai avem încă de învățat. De aceea avem nevoie de specialiști. În ce privința
pe foștii mei pacienți, promit să reluăm tratamentele cât mai curând posibil, imediat după ce
vom avea un nou sediu. Nu vă pierdeți speranța!”

ani

vrea să lucreze legal

torizație, o mănâncă birocrației !

luăm cazul bioterapeutei **Vasilica Ciupea**, care
decat de cancer o fetiță de 12 ani. Mai precis,
osticul era tumoare trunchi cerebral, iar doctorii
declarat mamei fetiței că nu mai are nimic de
și copilul va muri în câteva luni. Când a fost
i la Vasilica Ciupea, fetița arăta groaznic: nu
ai putea ține pe picioare, vorbea greu, n-avea
de mâncare, și nu mai avea scaune. După
ședințe de bioenergie, fetița **Cristina Florentina**
-a făcut bine! Ana Ion, mama fetiței, a declarat
ei Flacăra că Florentina a fost internată,
ând cu 1992, la spitalele Elias, Panduri și
ni, dar fără nici un rezultat. Părinții fetiței au
la bătaie toți banii pe care îi aveau, ba s-au
și împrumutat pe la rude și cunoștințe, dar
cii n-au reușit să localizeze, cu certitudine
area și în acest caz nu garantau reușita
ației pe creierul mic.

În noiembrie 1993 și până în decembrie 1994,
ica Ciupea, împreună cu fiicele sale - Mariana

Ciupea și Ana Temelcea - au tratat
pacienții în propriul lor apartament, de
două camere, la etajul zece, într-un
bloc de lângă Piața Progresul. N-au
reușit să găsească un sediu mai în
centrul orașului și pacienții ajungeau cu
greu la adresa situată undeva pe la
marginea Bucureștiului.

În decembrie 1994, a expirat auto-
rizația de funcționare a cabinetului de
bioterapie al dnei Vasilica Ciupea și de
atunci a început „lupta” pentru
obținerea unei noi autorizații. Dar „sfân-
ta” birocrație românească face din cea
mai neînsemnată formalitate un calvar
după toate regulile filmelor de groază.
Lumea vine la familia Ciupea și
întreabă, când se va redeschide cabinetul, alții dau
telefoane din provincie, spunând că au nevoie urgent
de ajutor, dar dna Ciupea nu vrea să încalce legea

De la stânga la dreapta:
Ana Temelcea, Vasilica Ciupea, Mariana Ciupea

și să lucreze fără autorizație. Așa că solicitanții nu
au altceva de făcut decât să se îndoape în conti-
nuare cu medicamente.

DAN GHEORGHE ■

Teatrul de vară BOEMA va lansa din nou torpile politice

□ Stela și Arșinel vor ținti la fix, fiți siguri!

În 1919, celebrul actor de revistă CONSTANTIN TÂNASE a înființat în București grădina de vară CĂRĂBUȘ, care, împreună cu grădina VOX au prezentat spectacole cu satire politice necruțătoare. Tradiția acestor două teatre de vară a fost continuată de grădina BOEMA, unde, chiar în timpul dictaturii comuniste, erau lansate „nevinovate” șopârle la adresa regimului (excelau Stela și Arșinel). În vara anului 1989, conducerea Teatrului de revistă C.Tănase a fost chemată urgent la „organii superioare de partid și de stat” și amenințată cu destituiră.

Ceea ce nu s-a putut întâmpla sub regimul comunist, s-a întâmplat, paradoxal, după revoluție: în luna octombrie 1990 grădina Boema a fost desființată, terenul pe care îl ocupase trecând în proprietatea Ministerului Învățământului. Pe acel loc se extinde azi clădirea Bibliotecii Centrale Universitare. Dl. Vasile Donose, directorul Teatrului de revistă C. Tănase, ne relatează:

„După 1989, a apărut o reconsiderare a unor spații, care, prin destinația lor inițială, aparțineau altor instituții. În cazul spațiului ocupat de grădina Boema, am fost informați că, prin testament, Nicolae Iorga lăsase acel spațiu în favoarea Bibliotecii Centrale

Universitare. Mi s-au adus aceste documente și am fost rugați să convenim la cedarea teatrului de vară Boema. În schimb, trebuia să se asigure teatrului de vară Boema un alt spațiu în așa fel încât stagiunea din 1991 să înceapă normal.

La un moment dat, ne-a fost atribuit un spațiu din strada Pârvan, colț cu Plevnei, lângă Opera Română. Am făcut un proiect, la „Proiect - București”, pe care l-am plătit cu câteva milioane de lei, din subvenția Teatrului de revistă, dar, la un moment dat, nu se mai știa cui aparține spațiul!...

Oamenii ăștia te văd în viață, dar se îndoiesc că te-ai născut, pentru că ți-ai

pierdut, eventual, certificatul de naștere!...

Cu puțin înainte de Anul Nou 1995, Teatrul de revistă C. Tănase a primit din partea Primăriei vestea că s-ar fi identificat un spațiu de vreo 3.000 m.p., în apropierea Casei Republicii, că nu există probleme de proprietate, spațiul fiind cu siguranță al Primăriei și că aici se va construi noua grădină Boema.

Conform proiectului, Boema va avea un subsol, pentru depozit de materiale, decoruri și, parțial, parcare subterană, parter cu spații comerciale, etajul 1, pentru birouri și etajul doi, un foaier și un culoar de jur-împrejurul grădinii. Grădina va avea pereți din sticlă mată și un acoperiș glisant, astfel încât se vor putea ține spectacole tot timpul anului. Noua grădină Boema va avea 800 de locuri, cu scenă turnantă și mecanică de scenă ultramodernă. Construcția va costa aproximativ zece milioane de dolari. Am găsit investitori și prin diversa funcționalitate a sălii se vor obține sume importante de bani, pentru amortizarea cheltuielilor, în 15-20 de ani. Dacă lucrările vor demara în primăvară, n-ar fi exclus ca în anul 1996 să se deschidă stagiunea la noua Boema”.

DAN GHEORGHE ■

* Valentin F. MIHĂIESCU: VICIU NEPEDEPSIT (Edit. CHARME-SCOTT, 1994, 215 p., lei 1200)

Volum de critică bine structurat, cu trimiteri substanțiale pentru discuții de fond la Eminescu și Caragiale, dintre clasici, la G. Călinescu pentru spiritele tutelare, vizionare întru orientarea literaturii, la Nichita Stănescu, îndreptățit să afirme azi modernitatea lirică și complexitatea limbajului ei. Capitolul final ocupă un loc aparte în economia întregului și decupează din peisajul curent câteva siluete puse laolaltă în metamorfozele, confuziile și inconsecvențele lor.

* Florin Andrei IONESCU: PATRU SCÂNDURI pentru COLONEL (Edit. DRAGON, 1995, 139 p., lei 2400)

Prolific autor în genul polițist, F.A. Ionescu știe să construiască o intrigă alertă, să pigmenteze contextul cu ingredientele necesare, să instituie incizii în locul analizei. Rezultă un text cu premeditare nervos, angajat pe trasee accidentate. Dacă nu inventează noi convenții și coduri, dezgolește omenescul situațiilor tensionate și nu respinge din oficiu riscul stărilor-limită. Efortul de comunicare sună firesc, autorul - când ironic, când anecdotic vital - încheagă angajări pe scurtătură. Călătoria ia în calcul proximitățile, scindările, dezagregările. Direcția nu iese din semnificațiile folosirii unui material de certă identitate.

* Albert CAMUS: PRIMUL OM (Edit. RAO., 1994, 316 p., lei 4000)

Editorul, om cultivat și cu deplină cunoaștere a specificului branșei, dovedește din plin și prin această inițiativă culturală cât de mult dorește să își onoreze cititorii. Apariția în românește a romanului postum al lui Camus probează strălucit că suntem - dacă vrem - sincroni cu standardele europene. La nici patru luni după lansarea la „Gallimard” a versiunii originale, iată că o putem citi în traducerea Ilenei Cantunari. Accedem la un document unic, de natură confesivă, artistic validă deși rămasă într-o primă redactare. Tulburătoare ca inspirație pentru definirea unei opere capitale, pusă în valoare de codul ei universal.

* Ștefan DIMITRIU: TURNUL NEBUNILOR (Edit. EVENIMENTUL, 1993, 446 p., lei 1500)

Realul explorat de prozator ia forma romanului; o anume ordine epică destramă iluziile și reabilitează faptul divers. Un fapt divers acaparator, uneori pur ilustrativ din păcate, alături interesant, turbulent, refractar la vidul vieții într-o instituție considerată de naivi drept teribilistă: televiziunea. Situațiile concrete nu lipsesc, lipsește metafizica narației, acel proiect existențial smuls realității vii, mai mult insinuat decât decupat la vedere, totuși complice cu insurgența, cu echivocul. Un personaj, Bujor Hanganu, adâncește acest fond contrastiv cu o notă sfidător idealistă. În totul, un roman inegal, plăcut la lectură, lucrat în registrul scrierilor mijlocii ale lui Cezar Petrescu.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnate pentru semnatarul acestei rubrici.

Prea ești blândă, prea ești aspră...

Mircea Dinescu a scăpat

□ Laurențiu Ullici nu prea

Pe cunoscutul poet și ex-președinte al Uniunii Scriitorilor, Mircea Dinescu, nu-l mai doare deloc capul de asociațiile de creație ale scriitorilor.

Într-o scurtă declarație acordată revistei noastre, domnul Dinescu a declarat că rămâne „endepandant” și nu se implică în conflictul dintre ASPRO și USR. Rugat să comenteze situația creată după Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor, el a punctat în stilul său inimitabil: „Pă Ullici l-au pus, pă el îl merită! Dom'le, io-s independent și nu mă bag nici în aspro, nici în blândo, pă mine nu mă mai interesează.”

TOMA ROMAN Jr. ■

LA BUTICU' DIN PĂDURE (4) sau Privatizarea limbii române De la FAR EST din Pantelimon, la videoteca HERMES

Faru-i far, dacă e far și dacă-nseamnă ce se știe (DEX.) 1. „construcție înaltă, prevăzută cu o sursă de lumină puternică (etc. ...) de navigație maritimă; 2. corp de iluminat - la automobile, locomotive etc.; fr. phare, lat. pharus, it. faro”.

Întâmplarea face să mai existe și alt far, în altă... limbă, dar farul de-acolo nu are nici o legătură cu lumina sau cu automobilele. El este - în anglo-americană - un adverb banal și nu adjectiv și mai... neregulat, care-nseamnă, printre altele, „îndepărtat; extrem; celălalt; în mare măsură” etc.

Comersantul nostru din Pantelimon (colț cu „Morarilor”, de lângă buticu' „Dai un leu da și ti că face”), sassistit fiind de filme netraduse, aduse în epoca de aur, de șoferii de TIR care circulau, în vizite de lucru, prin Europa, fusese încântat, probabil, de frecvența... farului fie din far west, fie din far-away (tot adj., tot cu sensul „îndepărtat”) și ce și-a zis: Dacă vreau să vând faruri în buticu' meu, ce denumire mai „oață pot să-i dau? FAR EST!, neștiind că vestul american este cam WEST, iar estul este ist (scris EAST).

Și uite-așa, sărim din Pantelimon (se citește Pantelaimăn) direct, prin Nebraska (se citește cum se scrie), în Idaho (se citește cam Aida Hoo).

ȘT. M. ILINCA ■

În numărul următor: PRIVATIZAREA LIMBII ROMÂNE (2) (Ce se vinde la Far Est ?)

Cărți primite la redacție

DORIN IANCU - **Lebăda vrăjită** (Editura Junior Club, 1994, 80 pag.)

16 basme suedeze, pline de fantezia, inefabilul, misterul și specificitatea mitologiei nordice, au fost culese și prelucrate de autor pentru cititorul de vârstă școlară.

CASSIAN MARIA SPIRIDON - **lași, 14 decembrie 1989, începutul Revoluției Române** (Editura Timpul, 1994, 123 pag., 2500 lei).

Cartea este un document interesant scris la rece de către unul dintre protagoniștii încercării eșuate de revoltă care a avut loc

pe 14 decembrie 1989 la Iași.

IOAN SIMUȚ - **Incursiune în literatura actuală** (Editura Cogito, 1994, 410 pag., 2700 lei)

Criticul Ioan Simuț analizează literatura actuală din prisma a patru stiluri și comportamente estetice pe care le decelează și le numește: oportunism, evazionism, subversivitate și disidență.

ION LUCA - **Jerfa care creează** (eseuri adunate în volumul apărut la Editura Deșteptarea; 181 pag., 2000 lei).

ION CÂRNU - **Pasăre și delfin** (versuri apărute la Editura Corgal Press; 109 pag., 1000 lei)

CASSIAN MARIA SPIRIDON - **Zodia nopții** (versuri; Editura Cartea Românească, 120 pag., 2000 lei)

GEORGE TEI - **Fratele meu geamăn** (Editura Uranus, 1995, 92 pag., fără preț)

COSMIN NICOLAE - **Rigoarea ascendenței** (remarcabil volum de debut; Editura Expresiv, 85 pag.)

Reformă sau restaurație?

Teatrul românesc traversează o perioadă foarte dificilă, dependența de Ministerul Culturii și de bunul plac al celor din fruntea lui sufocându-i orice încercare de restructurare. Personalitățile acestei lumi aparte, care este teatrul, își simt amenințat statutul de profesioniști ai scenei. VICTOR REBENGIUC își afirmă fără rețențe punctul de vedere.

- Domnule Victor Rebengluc, se reproșează artiștilor că fac politică atunci când au opinii politice, iar dumneavoastră sunteți printre cei cărora li se aduc reproșuri. Dumneavoastră, pe ce coordonați a politicului vă aflați, de fapt?

- Sunt surprins când aud afirmația că artiștii nu trebuie să facă politică. Nu cunosc nici un nomenclator cu meseriile care au dreptul sau nu au dreptul de a face politică! Și artistul este cetățean și nu am motive să cred că unui artist îi este indiferentă soarta cetății din care face parte. Acesta este izvorul manifestărilor mele, pe care le putem numi politice, deși ele nu sunt altceva decât dorința mea de a trăi mai bine într-o țară în care se poate trăi bine, dacă este bine condusă. În momentul de față, cred că România este rău condusă și această convingere mi se întărește pe zi ce trece. Lucrurile nu se ameliorează, se agravează, și perspectiva nu pare a fi încurajatoare. Faptul că eu doresc să trăiesc bine nu este condamnat. Am avut ocazia să călătoresc atât în Est, cât și în Vest. După 50 de ani trăiți în Est, vreau să trăiesc ca în Vest.

- Vă dorii ca statutul actorului român să se schimbe? Preferăți modelul vestic?

- Acolo, diferențierea se face pe valoare. Aici există un fel de egalitarism... În salarizare nu se vede nicidecum calitatea unui actor, se vede numai vechimea lui într-un teatru.

- Faceți parte dintr-un grup restrâns, în care - din păcate! - nu se mai aude vocea lui George Constantin, grup ce a avut inițiativa unui nou sistem de circumscriere a actorului în viața teatrală. Mă refer la Contractul pe rol și nu pe viață. Care este în acest moment poziția dv.?

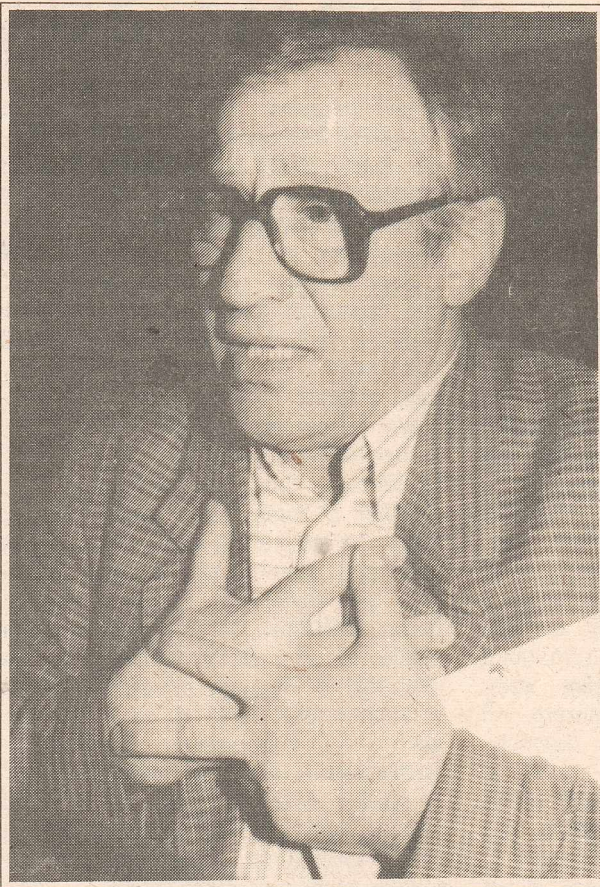
- Noi suntem un vârf de lance, cei care am avut curajul să mergem la minister (n.n. - Ministerul Culturii) și să cerem o reformă în teatru, fapt care i-a speriat puțin, dar le-a trecut sperietura. Puneam problema dispariției organismelor socialiste închistate, vechi, cu scheme fixe, ca aprozarele. Teatrul este un organism viu. Actorii trebuie să se perinde. Ar trebui ca teatrele să fie instituții de proiecte, în afara Teatrului Național, care este subvenționat de stat în totalitate și care reprezintă o politică națională în domeniul culturii. Celelalte teatre, de nivel municipal, județean, ar trebui să fie teatre de proiect, unde banii sunt puțini, dar suficienți pentru a desfășura o activitate remarcabilă. Aici e necesară o departajare corectă, valorică, a actorilor.

- Când ați făcut acest demers la minister?

- Acum aproape un an, dar am abandonat în timp, fiindcă am văzut că acțiunea noastră nu a însemnat nimic. Ministerul nu a reacționat pozitiv, ba dimpotrivă, au fost chiar încercări de amânare. Eu personal am avut convorbiri particulare cu domnul Ungheanu, care se ferește să stea de vorbă cu mine ca și când aş putea să-i fac cine știe ce! Eu nu îmi cer decât dreptul, pe care sunt conștient că îl am. Nu cer favoruri. Într-un teatru reformat, în care există posibilitatea afirmării valorilor și a recompensărilor, într-un asemenea teatru mi-ar plăcea să lucrez și să trăiesc.

- Dacă ministerul nu a fost deloc permeabil la propunerile acestui „vârf de lance”, cum l-ați numit, care a fost reacția colegilor de breaslă?

- O reacție de așteptat. Așa cum nu se vrea privatizarea unor întreprinderi din teama de șomaj, tot așa și în teatru. Sunt comodități create în timp, sunt oameni care s-au obișnuit să-și ia salariile de două

ori pe lună fără să joace sau jucând piese total nesemnificative. Sigur că le e greu când se pune problema justificării existenței. În momentul de față, actorul trage directorul la răspundere cerându-i să fie plătit, fiindcă se află acolo și, în același timp, așteaptă să i se dea roluri. Eu vreau să ajungem la situația în care actorul își caută de lucru, se face util și este plătit pentru asta.

- Vă sperie concurența actorilor care au absolvit facultăți particulare de artă?

- Dimpotrivă, pe artist îl recomandă opera și nu diploma. Important este să arăți că poți juca și nu diploma pe care scrie că ai absolvit o anumită facultate.

- Ca rector al Academiei de Teatru și Film, sunteți mulțumit de relația cu Ministerul Învățământului?

- Este o legătură bazată pe relații corecte și nu am întâmpinat nici un fel de obstrucții. În general, ministerul este receptiv la dorințele noastre. Chiar astăzi (n.n.-8 februarie) am obținut un ajutor din partea domnului ministru Maior pentru organizarea unui festival al școlilor și academiilor de teatru, la București (n.n. - Primele două ediții ale acestui festival s-au desfășurat la Târgu-Mureș.), Vlad Rădescu fiind sufletul și inițiatorul festivalului, pentru care am obținut finanțarea unei anumite părți, mai precis a școlilor românești de teatru.

- În legătură cu un alt festival, ce se va desfășura în lunile, tot în București, puteți da câteva amănunte?

- Este vorba de BIFEST, al cărui director executiv a fost numit Mircea Diaconu. Pentru că noi am tot planat în general, el a concretizat. Va fi un festival al sfârșitului de secol XX și al începutului de secol XXI, organizat în zona Hanului lui Manuc și a Curții Vechi. Vom încerca să refacem o atmosferă care ne-a fost dragă și care ne va face nostalgici.

- Pe lângă teatru, politică, festivaluri ATF, mai sunteți implicat și într-o „afacere”, pe care aș numi-o Teatrul Mundi. Ce se întâmplă în și cu acest teatru?

- Este ideea fericită a unui teatru de proiecte. Teatrul Mundi putea fi un teatru-pilot, care să reprezinte un model de reformare a teatrului românesc și care ar fi trebuit să nu aibă trupă permanentă. El a moștenit însă actori angajați permanent, actori cvasinecunoscuți. Eu unul am avut surpriza să-i cunosc atunci, deși nu pot spune că nu știu actori de la Baia Mare, Iași ori Botoșani, care s-au făcut remarcați prin ceva anume. Niște oameni necunoscuți, care, după părerea mea, nu se vor ridica niciodată mai sus de nivelul mediocrității, au fost capabili prin unitate, prin capacitate și chiar prin duritate, să compromită ideea teatrului de proiecte, să dea jos un director și să rămână ei. Va mai fi, astfel, încă un teatru în București cu activitate lipsită de interes.

- Vă păstrați, în aceste circumstanțe, optimismul în ceea ce privește obținerea acelui statut al actorului, potrivit cărui el este liber să-și aleagă rolul și este plătit pentru ceea ce face?

- Eu cred că viața va împinge către acest prag, pentru că banii se vor împuțina și vor trebui repartizați cu mai multă gândire. Ceea ce propunem noi este o soluție economică, bazată pe justificarea salariului și din punctul de vedere al actorului, și din cel al teatrului care-l angajează pentru un anumit rol.

DANA CRIVĂȚ ■

Un mare cineast la București: OTAR IOSSELIANI

Săptămâna aceasta, se află în vizită la București reputatul cineast francez de origine georgiană OTAR IOSSELIANI, care va fi prezent la Institutul Francez și la Cinemateca Română cu ocazia proiecțiilor filmelor sale **Vânătoare de fluturi** (1992), **A fost odată o mierlă cântătoare** (1970) și **Cad frunzele** (1966).

Născut în 1934 la Tbilisi, absolvent în 1952 al Conservatorului de Muzică din orașul natal, Otar Iosseliani optează în 1955

pentru VGIK, Institutul de cinematografie din Moscova, abandonând cursurile facultății de matematică. Începe să facă filme, întâi scurt-metraje, mereu cenzurate. **Aprile** (1961), nedifuzat vreodată, primul său scurt-metraj, îl pune deja sub lupa autorităților, iar cineastul este nevoit să-și câștige existența ca marinar pe un vas de pescuit și ca muncitor într-o turnătorie. Filmul **Fonta** (1965) e inspirat din această perioadă. **Cad frunzele** (1966) îi aduce recunoașterea internațională și, în 1968, cucerește premiul FIPRESCI la Cannes. Următoarele două filme, **A fost odată o mierlă cântătoare** (1970) și **Pastorala** (1976) sunt interzise la export, extrem de puțin difuzate în URSS, iar autorului i se interzice să mai lucreze ca cineast. După stabilirea în Franța, regizează **Favortii lunii** (1984), primul său film color, încununat cu premiul FIPRESCI la Veneția. Și tot la Veneția, în 1992, Iosseliani își prezintă filmul **Vânătoare de fluturi**, bine primit de critica de specialitate.

Există în filmele cineastului o „mică muzică” seducătoare, o amabilitate sinceră și o veselie discretă, dar și o gravitate profundă, ceva drept și adevărat, care îi conferă o incontestabilă originalitate.

ADA NICOARĂ ■

Film

Premiere franceze

● **Les cent et une nuits (Cele o sută și una de nopți)** este cel mai recent film al lui **Michel Piccoli**, în care actorul francez joacă alături de **Marcello Mastroianni**, **Henri Garcin** și **Julie Gayet**. Regia și scenariul sunt semnate de **Agnès Varda**, iar filmul este realizat prin colaborarea dintre studiourile pariziene Ciné Tamaris și cele londoneze Recorder Picture Co Ltd. Piccoli, cu perucă, mustăți și puternic machiat, interpretează rolul lui Simon Cinéma, un domn respectabil care are aproape 100 de ani și a trăit câte ceva din începuturile cinematografiei.

● O coproducție Franța-Elveția, **Pigalle**, cu substrat documentar, a fost turnat chiar în cartierul mitic al Parisului, Pigalle, zona unde femeile de toate vârstele și tarifele agață turiștii în fața caselor de toleranță. Filmul are regia și scenariul semnate de **Karl Dridl**, iar în rolurile principale sunt distribuți: **Véra Brule**, **Francis Renaud**, **Raymond Gill**, **Philippe Ambrosini**.

● Regizorul portughez **Manoel de Oliveira** tocmai a terminat filmările coproducției **Mănăstirea**, cu rolurile principale distribuite actriței franceze **Catherine Deneuve**, americanului **John Malkovich** și portughezilor **Luis Miguel Cintra** și **Leonor Silveira**. Filmul a fost turnat în trei limbi - portugheză, franceză și engleză, iar versiunea engleză a scenariului a fost scrisă de Pierre Hodgson. Majoritatea filmărilor s-au făcut în Portugalia. Tot în această lună va avea loc premiera altui film realizat de Oliveira, **Caseta**.

ADA NICOARĂ ■

Texte sub lupă

MAȘINA DE SCRIS

● **IRINA DIACONESCU, Merișani, Argeș.** Piesa de teatru *Cristiana* este naivă și moralizatoare, ca o scenetă pentru serbarea de sfârșit de an școlar. În mod curios, îl somați și pe eventualul regizor (prin indicațiile dintre paranteze) să opteze pentru o reprezentare simplistă. În ceea ce mă privește, nu pot susține o asemenea piesă. Pe de altă parte, nu înțeleg de ce mi-ați trimis-o în două exemplare și de ce pretindeți să vi le restituiți, în condițiile în care anunț în fiecare număr: „Manuscrisele, dactilografele și fotografiile nepublicate NU se restituie.”

● **AURELIAN-ADI APETRI, Suceava.** Am râs cu lacrimi citind versurile dv.:

„Vântul viefii ură tare/ Dar eu nu îl mai simt./ Viteza mea e mai mare./ Viața nu-l numai un vânt!// Fugind mai rapid decât el / În aceeași direcție./ Simt doar zefirul ușurel/ Ce mângâie, atenție!”

Când mi-am dat seama că dv. de fapt nu v-ați propus să-i distragă pe cititori, era prea târziu...

● **REMUS LĂZĂROIU, Târgoviște.** Dacă și proza la care

lucrați este romănțioasă ca poezia *Al să mă leri?*, trimisă drept eșantion, nu are rost să continuați.

● **GHEORGHE BOZU, Reșița.** Iată singura glumă care mi-a plăcut:

„Ediții orașelor au găsit formula transformării gunoalelor în cracatexoră.”

Ce-l cracatexora?
Este o asemptoză ambalată în fintropină, de xlină cu trei la sută denturabilitate.”

● **DANIELA VLASIE, Timișoara.** Am primit cele două plicuși și m-am bucurat că n-ați abandonat cursa, așa cum mi-era teamă c-o să faceți. Apariția romanului *Sărbătoarea măslinilor* este, într-adevăr, o realizare. Îi mulțumesc și eu domnului Mihai Borceanu, care a finanțat tipărirea cărții și va rămâne astfel (alături de mine!) în istoria literaturii. O realizare este și faptul că ați terminat de scris romanul *Biserica*; am să-l citesc în viitorul apropiat, cu atenție. N-a sosit prea târziu, pentru că, după cum vedeți, în absența unor texte valoroase, am amânat cu două luni stabilirea câștigătorului concursului al cărui premiu constă în publicarea unei cărți.

Înțeleg ce simțiți când vedeți că *Sărbătoarea măslinilor* nu se vinde. Dar să știți că aceasta se datorează și modului neinspirat în care a fost concepută cartea ca obiect. Coperta este anostă (cu tot roșul de care s-a făcut risipă); și nici nu oferă date despre dv. (obligatorii în cazul unui autor care nu are încă faimă).

Pe de altă parte, n-am remarcat să se fi făcut publicitate în jurul acestei apariții. Eu, care sunt de bine, de rău un profesionist al lecturii și intru aproape zilnic în librării, n-aș fi cumpărat romanul dacă n-aș fi știut de la *Mașina de scris* că aparține unei autoare de mare talent. Cum vreți să-l cumpere alți cititori, care nu știu nimic despre dv.?

Vreau să public un (nou) fragment din *Biserica*, dar am nevoie de o fotografie a dv. (trimiteți-mi mai bine două, să-mi rămână și una de rezervă) și de câteva date biobibliografice. Măcar noi, la *Mașina de scris*, să facem o prezentare ca lumea, care să atragă publicul.

● **IULIAN POPEȘCU, București.** „Apreciez foarte mult faptul că sunteți un om de bun-gust.”

Înțeleg, dar vă și convine? Pentru că, de bun-gust fiind, nu pot să vă public versurile...

● **ELIADA SCORTĂRU, Piatra Neamț.** Versurile dv. sunt nepublicabile nu din cauza „temei” (cum presupuneți dv., amăgindu-vă cu ideea că aveți mult curaj și că redactorii de la diferite ziare și reviste vi le resping numai din lașitate), ci din cauza carac-

terului lor pueril:

„Astăzi, frumoasa primăvară/ Cu firea-l caldă și sprinteră,/ Zămbindu-ți și-a bătut în geam/ Ca semn c-a mai trecut un an.” etc.

Sunt convins că dacă vă veți completa pregătirea intelectuală, dacă îi veți studia pe marii poeți, veți ajunge să-mi dați dreptate. Și veți scrie, poate, versuri publicabile.

Deocamdată, dacă vreți cu adevărat să faceți un serviciu literaturii și dacă sunteți generoasă, vă rog să mă ajutați să o prezint post-mortem cititorilor pe fosta dv. colegă, poeta Mădălina Canură. Mai exact, vă rog să-mi trimiteți informații în legătură cu data și împrejurările morții ei, copii ale unor manuscrise sau dactilografe, fotografii reprezentând-o singură sau în mijlocul familiei, al prietenilor etc. Adresați-vă, eventual, rudelor ei și transmiteți-le din partea mea că le solicit și lor ajutorul în această privință.

● **IULIAN GABRIEL, București.** Greșiți crezând că n-am să vă iau în serios versurile din cauză că aveți numai 16 ani. Dimpotrivă, vârsta dv. mă determină să vă dau mai multă atenție decât altora, întrucât aveți o viață întreagă înaintea ca să vă perfecționați scrisul. (Dacă ați fi un om în vârstă și ați scrie ca acum, n-aș avea cum să-mi fac iluzii în legătură cu dv.)

Versurile dv. au o solemnitate greoaie - seamănă cu niște statui arhaice care au fost scoase de curând cu macaraua din adâncul mării și șiroiesc încă de apă. Se vede că aveți ceva profund de spus, dar și că vă lipsește experiența în folosirea cuvintelor. Această lipsă de experiență vă face uneori să imitați retorica unor poeți din secolul trecut, de exemplu retorica lui Vasile Alecsandri.

„Cântăreți din vechea Iliră, cântăreți al veșniciei/ Soli al vieții și al morții, rază-a soarelui apus,/ Veseli ca și primăvara, triști ca zilele ploioase/ Îngeri albi sau demoni negri, prizonieri al Utopiei.” etc.

Poemul cel mai bun - pe care am să-l și reproduc, în curând - este *În mâinile tale*, vibrant imn religios și, în același timp, debut plin de

orgoliu al unui adolescent care se adresează nu iubitei, nu unui profesor, nu unui critic literar, ci direct lui Dumnezeu!

● **NORU T. MENELANCU, Satu Mare.** Scris cu multă participare sufletească și dovedind o anumită familiarizare cu problemele culturii, eseul dv. intitulat *Pelerinul pe Arca lui Noe* nu poate fi, totuși, publicat. Ideea de bază - că ființa omenească nu poate fi definită și clasificată - este, iertați-mă, banală. Iar concluzia la care ajungeți, că Occidentul nu se compară cu noi în ceea ce privește viața spirituală este, iertați-mă încă o dată, falsă.

Ar fi bine ca lucrurile să stea așa cum afirmați dv.:

„În vreme ce într-un colț de paradis rural românesc un tânăr își răstignește clipa de durată în a citi la făclia de noapte un Schopenhauer ori un Heidegger, la Paris, Roma ori Viena tânărul cu statură de european occidental citea ultimul best-seller comercial.”

Oricând se poate face însă și afirmația inversă:

„În vreme ce la Paris, Roma ori Viena tânărul cu statură de european occidental stătea în fața unui computer din ultima generație învățând să colaboreze cu inteligența artificială și pregătindu-se astfel pentru secolul XXI, într-un cămin de nefamilisti (pentru că satul său natal fusese demolat) un tânăr român își stâlcea mintea învățând pe de rost fraze stupide dintr-un discurs al lui Ceaușescu.”

● **IULIA VALS, Turda.** Povestirea *Călătoria lui Nelu* nu are consistență - seamănă cu textele care se publicau pe vremuri în Urzica. Iar finalul - cu personajul care se trezește și constată că totul a fost un vis - este o invenție veche de sute de ani.

● **Preot SEVER NEGRESCU, Ieșelnița, Mehedinți.** Poezia dv., sobră și spiritualizată, dar niciodată rece, având ceva din căldura unei

pături aspre, este exact așa cum îmi închipuiam poezia scrisă de un preot. Vă rog să-mi trimiteți o fotografie a dv. și date biobibliografice.

● **RALUCA C., București.** Povestirea fără titlu - aceea despre Nick care cucerește o ceată de țigănuși ghicindu-le în palmă - are farmec și poate fi publicată. Aș tăia doar unele pasaje... eseistico-poematice, de genul:

„Incandescent, sufletul își regăsea dreptul la fericire, la vară.” etc.

De ce nu intrați direct în subiect?

Cealaltă povestire, *Puzzle*, are aproape în întregime caracterul unui comentariu, deci... nu-mi place. Vă stă bine să povestiți ceva concret, nu să teoretizați.

● **LIVIU ZAMFIRIU, Constanța, MIHAI CHIRA, Zalău, G. I. TRANI, Slatina, NICOLETA CRAI, Hăjeș, Hunedoara, MIRCEA ION COTRUȚĂ, Tecuci, GEORGE GH. POPEȘCU, Pucloasa, Dâmbovița.** N-am găsit în textele dv. nimic publicabil, dar sunt convins că aveți aptitudini pentru scris și merită să faceți noi încercări.

● **MARIN F. DIȚOIU, Luptători, Călărași, MIHAIL PAUNESCU, Brașov, ION DOBRE, Mangalia, NARCIS ZAMFIRESCU, București.** Ceea ce scrieți dv. n-are nici o legătură cu literatura.

Important pentru toți corespondenții

S-a amânat data anunțării câștigătorului

■ Am fost nevoit, stimați corespondenți, să amân cu două luni (de la 1 martie la 1 mai) data anunțării câștigătorului primului concurs (este vorba de concursul al cărui premiu constă în publicarea unei cărți). Și aceasta pentru că încă n-a sosit la redacție textul mult visat, a cărui publicare să constituie un best-seller.

■ În schimb, rămâne neschimbată data (1 noiembrie) la care va fi acordat premiul de 1.000.000 de lei pentru cel mai bun text literar publicat la *Mașina de scris*. La acest concurs nu poate apărea o amânare, deoarece va fi premiat textul cel mai bun din cele existente și nu unul... visat.

■ Vă aduc aminte, cu acest prilej, că textele

dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae.

Dactilografele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „Jegile lui Murphy”, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei *Flacăra*, Piața Presii Libere nr. 1, sectorul 1, 71341 București.

Jos conspirația tăcerii! Nicolae Romândașu

Nicolae Romândașu s-a născut la 13 lunle 1948 în Lenauhelm, județul Timiș, din părinți români zgoniți din Basarabia de umările pactului Ribbentrop-Molotov. În prezent locuiește la Timișoara. ncă din timpul lui Ceaușescu scrie o poezie de un violent sarcasm, îndreptată împotriva modului de viață din România. În versurile sale, neologismele și regionalismele se combină după o etetă proprie, producând o substanță lingvistică extrem de caustică.

După cum povestește într-o scrisoare patetică, Nicolae Romândașu a fost - și crede că încă mai este - supravegheat de Securitate. Drept urmare, n-a putut să publice, iar în jurul său s-a arzit un adevărat complot al tăcerii. În aceste condiții, îi oferim noi azil literar în spațiul *Mașina de scris*. Și le atragem atenția celor care îl persecută că n-ar fi exclus ca numele poetului, cunoscut de el din dosare secrete, să fie învățat de copiii lor din manualele școlare.

O spovedanie

În universul nostru proslăvit
Unde se-mparte grâu prin megafoane
Cu Moș-Ion-Roată astăzi ne-am horit
Ca Maiestatea tristă din icoane

Da'n cazna asta musai fu să cânt
Juncații ologiți în C.A.Paie
Eu ce de roșul toamnei mă-nspăimânt
Și-ador cum umblă Luna prin odaie

Bând lapte ca pisica din ciubărul
În care-au muls to'arșii adevărul
Ca pe un țap ori ca pe-un angel sodomit
Că s-a dedat și ea într-o fasoane

În universul nostru proslăvit
Unde se-mparte grâu prin megafoane
1975

Stihuitorului de curte nouă

Ai devenit stimabil parlagiu
Ca să priceapă șaua biciui calul
Orfevrând, cu zâmbetul chefliu
dimineața beizadelelor țuhalul

Și-n perfidia de potaie scheunând
Când ți-e prea palidă ciosvârta pe sub mese
Lingi glezne unse cu fistic, răzând
De stau belferii cu izmenele sumese

Dar zborul păsării tăiat-a brazdă-n cer
Iar tu cu găinațul pe rever
Împăunat cu fulgii, mofangiu
Vrei sternal dânsu ca să-ți faci țimbalul

Pân' s-a schimbare rondul -tr-un târziu
Și-te-or încoronare cu țuhalul
1979

Song

Este încă iarna ce ne-nspăimântase
Falca neagră-a nopții scuipă printre dinți
Ninge cu bideuri și cu parastase
Urbea își închide ochii preacuminți

Și mă prinde dorul de Serghei Esenin
Luna stă să-mi toarne vitriol în ochi
De pe soclu-n stradă, vezi, coboară Lenin
Căutând sub șube farbă de deochi

Ninge gros pe vise, viscol de cenușă
Peste-orice nădejde s-a fost năpustit
Câte unul sparge-arari în zid o ușă
Însă fiecare-n sine stă zidit

Ninge deci cu pupezi ninge cu plevușcă
Ninge cu spitale și magistraturi
Dintr-o colivie într-o largă cușcă
Ne-om călca la vară-n land pe bătăture.
1980

Fuga din serai

Pegasul nu-i un noaten de bairam
Nu pot tăia dintr-însul cărnățarii
Poetul este marele imam
Decapitând doar cu o pană țarii

Răpirea lui nu e un mizilic
El - când răpește - dinlăuntru-i fură

O, tâmpla sa de tainic ombilic
Prin care rănile-i au izvodit aură

Nu-i sufletul poetului serai
Ci șapte piei pre dânsul-sunt, de cai
Și doar un mînz din respirația-i (ca din ham)
I s-a fost rupt - și-a-nflorat arțarii!

Pegasul nu-i un noaten de bairam
Nu pot tăia dintr-însul cărnățarii
1975

Poem în roșu

Cum iese Doamne porcul din noroi
În ziua-aceea sântă de Ignațiu
Cum se încapă necuprinsu-n noi
Și cum noi înșine-ntru el avem nesațiu

Când aeroplane mari și de fosfat
Și-atât văzduh într-un borcan de bulion e
Când invadă tarlăua din Gostat
Chiar însăși iarba lui Nabulione

Când croncăne acestei păci hulubul
Când pune moartea-n gură vieții tubul
Și ținem Logosu-n butuci („de portaitoi”)
Să cătrănim cu roșu-ntregul spațiu

Cum iese Doamne porcul din noroi
În ziua-aceea sântă de Ignațiu
1980

Un manuscris în așteptarea editorului Mircea Dinu

La cel 27 de ani al săi (pe care l-a împlinit la 7 decembrie, anul trecut), Mircea Dinu este încă un necunoscut, deși scrie o poezie atrăgătoare, deopotrivă senzuală și ironică. Tânărul poet locuiește la Moreni, dar are și un domiciliu imaginar, în Mildendo, țara inventată de el. În Mildendo el participă la o eternă comedie a erotismului, străbătută uneori de florul morții. Reproduc 4 din cele aproape 100 de poeme care alcătuiesc prima

sa carte, încă nepublicată.

Editorii care vor să l-o tipărească îi pot scrie pe adresa: Familia Parotă, pentru Mircea Dinu, strada Flacăra nr. 16, 0271 Moreni, județul Dâmbovița.

Amor în Mildendo

Se face, haț, și dragoste-n Mildendo
e Kara e Kekero ke Kerendo!)
e face-n patimi lupte pasiuni
ub mese, pe trotuare, pe pășuni
e penetrează tot ce întâlnești în cale
hiuvete, buzunare, câni și oale, yale.

E-o zbatere nebună în tot ce n-ai visa
necanicu-n conductă, bunicul în lulea,
E-o-mperechere oarbă de tot ce n-ai gândi
poștașul cu mătușa, motanii cu copii
o mătură c-o viaspă, o curcă c-un ziar
reionul cu agenda, lăptarul c-un pahar.

Și timpul în Mildendo jusează scurt și iute
n ceasuri multe, cenușii și mute
nu se mai face ziua și noaptea nu se-nchide
nțepenesc în aer pendulele frigide.

Ochii

Ochii cruzi și verzi ca iarba
ăsărită după ploii
ce-au intrat adânc în tine
și ne-au ocolit pe noi

Geană lungă arcuită
ca o rampă de lansare
pentru o privire care
numai ochiul tău o are

Vreau să-mi spui ce vezi când stai
și te uiți în gol absentă
vezi pulsând adânc în rai
tainița efervescentă,
vezi infernul cum sticlește
ca doi colți tăioși de clește?

Tu ești doar un ochi verzui
vagabond prin cer hai-hui
să te uiți și să ne spui
cui îi spunem Doamne, cui?

Nisip

Eu cred că n-am făcut-o bine
iubirea noastră din nisip
că prin deșerturi d-astea vine
la plajă moartea fără slip.

Zici la margini de pustie
ne așteaptă-o băcă-n port
dar tu ești o moartă vie
și eu sunt viril dar mort

Întinde-te pe dune goală
să vezi cum intri în nisip
ca o secretă-a lui vestală
sau al pustului alt chip

Ne-mprăștiem și noi fărăme
și mâine vom spori deșertul
ca să fim doar ce mai rămâne
dezintegrat bucăți, Inertul.

Artă poetică, cu umilință

Va să zică totu-i bun
numai eu nu știu ce spun
să dau nume lă ceva
și apoi să îmi răspundă
la chemarea mea cu „da”.

Cât de scris nu-ncape vorbă
între mine și-ntre „X”
e o foarfecă ce-mi taie
chiar și pasta de la pix,
între oul al găinii
și a scrie eu „un ou”
e o sete care-mi soarebe
și cerneala din stilou.

Doar atât cât știu aș spune
n-aș visa decât un pic
cât din pat de dimineață
să mai pot să mă ridic.

Aș spera măcar o lună
dintr-un an cu timp de fier
numiți unul să îmi spună
ce papucii mei să sper.

Știu ce sunt: mai mult nimic
decât albului o pată
Între azi și mâine, zic
sunt o vale disperată.

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Piața românească se penetrează greu

Românii se uită dar nu prea cumpără femei gonflabile

□ Au ei destule necazuri și buzunarele le sunt destul de „gonflate” de vânt, ca să le mai ardă de alte cele...

**România este încă închisă
Industriei sexului. În
Occident aceasta există și
are o cifră de afaceri
apreciabilă. În SUA sau
marile țări europene a
avut loc în ultimii ani o
adevărată explozie a
sex-shopurilor.
Clădiri imense, comparti-
mentate pe raioane,
destinate vânzării de vibra-
toare, femei gonflabile,
articole și accesorii „pentru
toate gusturile” (inclusiv
pentru sado-masochiști
sau homosexuali).**

În România, anul trecut au apărut primele inițiative de gen: în București s-au deschis, în două barăci metalice, primele sex-shopuri de la noi. Unul dintre ele este situat pe Calea Dorobanți, față în față cu Hotel Dorobanți, iar celălalt în spatele berăriei Efes-Pub de pe Bulevardul Nicolae Bălcescu. Cu toate că cele două magazine de profil sunt situate la câteva zeci de metri unul de altul, ele nu-și fac concurență, pentru că și acum au rămas singurele magazine de profil din București.

Se formează o „elită sexuală”

La cele două sex-shopuri din București există clienți în ambele locuri: cam 40 de cumpărători zilnic. Din aceștia o parte sunt străini. Marii majorități a românilor, ori le este rușine să intre într-un asemenea magazin, ori nu-i lasă buzunarul să o facă. Totuși, din elita bucureșteană, oameni cu bani, s-a format și o „elită sexuală” înclinată

spre jocuri erotice mai ciudate. Homosexualii deveniți minoritari sexual ceva mai dezinhibați, își fac curaj și vin să dea un ban greu pentru cele câteva articole care le sunt destinate.

Cele mai solicitate articole sunt vibratoarele din cauciuc natural și penisurile... vorbitoare! Prețurile sunt în general mari, cel mai ieftin produs fiind un fel de capac pentru creion de 2.200 de lei. În rest, o femeie gonflabilă costă 395.000 de lei, vibratoarele între 40.000 și câteva sute de mii, tot felul de pilule și creme la câteva zeci de mii și, în fine, cel mai scump produs, un combinezon negru din piele, la 495.000 lei.

O altă categorie de clienți, veniți mai mult de nevoie decât datorită poftelor de jocuri erotice, este cea a bolnavilor, a celor cu deficiențe sexuale sau a handicapaților fizici. Această categorie de clienți solicită pastile împotriva ejaculării precoce, afrodisiace, tot felul de medicamente miraculoase pentru sporirea apetitului, pentru o mai bună erecție, sau chiar proteze. Din păcate,

o vânzare foarte slabă o au prezervativele și articolele de contracepție, dovadă că, în ciuda campaniilor organizate, românii nu sunt familiarizați cu metodele de protecție contra SIDA, ori cu cele de planning familial. Patronii ambelor sex-shopuri sunt supărați că revistele și casetele pornografice, conform legii, nu pot fi comercializate prin magazinele lor, dar în ciuda interdicției, în Piața Universității, sub ochii polițiștilor, sunt tarabe unde se vând, la prețuri destul de mari, astfel de lucruri.

Încet și trist, câte un client... tabără pe vânzătoare!

I.N., vânzătoare la sex-shopul din spatele Efes Pub, a acceptat să stea de vorbă cu redactorii noștri. Ea este de fapt contabilă, dar pentru că ajunsese șomeră, s-a reprofilat. Știe să dea explicații docte despre fiecare pro-

pus. Deseori are de-a face cu vizitatori care de care mai aberanți. Unii văzând prețurile mari, devin brusc foarte pudici, spunându-i că e rușinos ceea ce vinde! Alții cer să-i vinde de impotență. Cei mai mulți vin și îi cer cu tupeu o prostituată sau, în lipsă de altceva, îi spun că ar umple-o de bani dacă ar veni cu ei. De cele mai multe ori reușește să depășească situațiile cu mult calm. Își amintește și de unele cazuri de forță majoră. Un chinez care nu pricepea prea bine românește a vrut pur și simplu să sară pe ea! Abia a reușit să scape în ultimul moment. Când unii devin exagerat de insistenți, ea nefiind apărată de body-guarzi, bate în perete ca să-i sară în ajutor chelnerii de la café-barul învecinat. Vrând-nevrând, s-a obișnuit să-și ducă existența între vibratoare din cauciuc natural și postere cu pornostarul Dolly Buster.

**TOMA ROMAN Jr. ■
LUCI ȘTEFANOVICI ■**

Industrie și învățământ

Combinatele chimice sub lupă

**La două secole după Lavoisier, imaginea
chimiei, ca industrie se vede în impas.
Combinatele chimice, cu instalațiile sale mon-
struoase, sunt nedorite oriunde în lume, în
timp ce viața fără produsele acestora (medica-
mente, cosmetice, îngrășăminte ș.a.) este de
neconceput. Rolul chimiei în balanța ocupării
forței de muncă, la scară mondială, plătește în
fața dezechilibrelor ecologice pe care le pre-
supune. Chimia este azi acuzată de poluarea
aerului, de degradarea solului, de urâtirea
peisajului. Ce este de făcut?**

Pentru redescoperirea veritabilului rol pe care îl joacă industria chimică în viața planetei la acest sfârșit de mileniu (și de lume, după unii), 52 de mari companii de profil din lume (cităm numai BASF, Bayer, BP Chemicals, Du Pont de Nemours, ICI, Rhône-Poulenc, Shell Chimie, SNPE) s-au asociat în derularea unui vast program de refacere a imaginii unei industrii mereu tinere. Cei suspecți că distrug natura vor finanța, individual sau în asociere, transpunerea în fapt a unor ambițioase pla-

nuri și proiecte ecologiste, realizarea unor sofisticate instalații depoluante, implementarea unor tehnologii „curate”, ale viitorului, cercetări pentru găsirea de noi compuși, performanți și asimilabili cu cei naturali. Pentru o mai bună legătură cu populația și realitățile locale din zonele puternic industrializate, în conlucrare cu primăriile, Asociația finanțează, de asemenea, programe de comunicare cu caracter educativ. Alte asemenea programe, realizate cu sprijinul celor din învățământ

(ca niște ore de chimie), vizează statornicirea unei legături permanente cu elevii, în cadrul unor lecții în care chimiștilor li se pun întrebări lipsite de conformism și debordând de îndrăzneală și imaginația vârstei. „Clasa de chimie”, adresată nivelului V-VIII are o finanțare până în anul 2000, de 9 milioane de franci francezi. Acest proiect, implementat acum în școli din Franța, va călători prin Europa și va ajunge curând și la noi.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă“:

Într-un an, am comentat în unele acestei publicații scandalul cauzat de neînțelegerea dintre Astar și Federația Română de sm, în contextul acordării sau ordării dezlegării campioanei de la Barcelona pentru a merge din Mainz, unde activează oasă săritoare la înălțime. Rile au fost pro și contra având vedere și diversele interese create și din jurul Alinei, astfel că prima a fost luată de FRA a fost conștientă cu regulamentul în vigoare, ce impune schimbările de cluburi: schimbarea pe timp de 3 ani din tateea competițională. Am analizat vremea respectivă poziția și precum și șansele ei în conștientizarea noii perioade din viața unei live ce trece din Est în Vest, și că nu am înțeles reținerea părții nești în efectuarea transferului condiții normale. Într-un moment anterior, am ascultat și părerea jucătorii FRA, precum și punctul de vedere al șefului Departamentului din MTS, cu atât mai mult cu cât domnul Nicolae Mărășescu, star de stat, era direct implicat în sm ca fost antrenor federal.

Reacțiile din str. Vasile Conta mi-au dat posibilitatea să aflu că disputa nu era o chestiune de rivalitate personală cu urmarea unei „vendette”, ci se situa pe un fond clar de nerespectare a modului cum trebuie tranșat un asemenea act. Elementele nu au fost înțelese și, de aceea, poate, omise de clanul Astafei, începând cu „ieșirea” din cadrele armatei, ce a fost interpretată și ca o primă etapă

Un gest frumos

a dezlegării. Oricum, insuficientă. Dar cum litera legii preciza clar suspendarea în cazul abaterii de la norme, FRA a făcut uz de codexul respectiv, procedând corect din punctul ei de vedere. Sigur că pentru nemți soluția a avut un alt caracter. Fiecare parte, însă, spera în drep-

tatea ei, astfel că Alina a fost singura sacrificată, mai ales că la vârsta de 24 de ani cariera se îndrepta către un final sumbru.

Recent, însă, oficialii din București au dovedit partenerilor germani un gest de mare noblețe și inteligență: au acordat OK-ul Alinei. Ea s-a prezentat, așadar, la primele concursuri indoor în cadrul cărora a întrecut-o pe vedeta germană **Helke Henkel**, stabilind chiar și prima performanță mondială a anului. Am urmărit-o pe micul ecran la Arnstadt, Stuttgart și Karlsruhe, și mi-a lăsat impresia unei sportive ce atacă titlul și recordul mondial. Dacă va fi lideră în top, atunci în mod sigur și datorită părții românești, care se va mândri cu sportiva ei, chiar dacă aceasta se află sub alte culori. În fond, vorbim de Comunitatea Europeană, iar acest gest al FRA nu face decât să demonstreze că și atletismul românesc poate fi integrat, alături de fotbal, bineînțeles, în condițiile în care oamenii au priceput că depășirea ambițiilor reprezintă primul pas spre ceea ce visăm și dorim de atâția ani: drumul spre Europa.

Meseria lui e riscul

Sezonul excepțional al schiorului italian Alberto Tomba, lider șat, practic desprins în câștigător, al „Cupei Mondiale” la alpin, a pus, nemeritat, în umbră, o altă performanță ebită, a compatriotului său Kristian Ghedina, învingător în a de coborâre de la Wengen, una dintre cele mai dificile circuite, cu parcurgea ghetarului Lauberhorn. Evident, față de zece victorii consecutive ale lui Tomba - „la Bomba”, va lui Ghedina pare minoră, numai că ne aflăm în fața unui cu totul special.

20 de ani mare speranță a schiului peninsular, având deja victorii la coborâre în „Cupa Mondială”, Ghedina a suferit, în aprilie 1991, un teribil accident de automobil, masina arnându-se, iar o pereche de schiuri aflată în interior du-l violent în tâmplă. Au urmat zece zile de comă, viațaându-i de un fir de păr. Recuperarea a fost lentă, iar papa el a fost mai tot timpul împotriva revenirii pe pistă, mai că între timp mama lui Kristian, Adriana, monitoare de schi ortina d'Ampezzo, a murit într-un accident, tot de schi. De fapt, Ghedina - jr. a fost, de când se știe, un fanatic al lui. Copil fiind, distracția preferată era să-și provoace prii la o întrecere ciudată: se lansau pe biciclete cu toată ajutăți și de o pantă accentuată, câștigător (mereu fiind desemnat cel ce frâna ultimul în fața unui zid! Ca copil din celebra stațiune de sporturi de iarnă, a învățat schieze, dar slalomul i s-a părut prea monoton, așa că la out a făcut sărituri de la trambulină. După victoria revenirii, de la Wengen, amicii i-au făcut cadou iritabilă bombă, o motocicletă „Honda” de mare capacitate. A Angelo este cuprins de pe acum de frică...

TEODORA OPREA ■

Izmir a fost pace

URCIA - ROMÂNIA 1-1

Cupa României în actualitate

Încheierea „campaniei” anice a generalului Iordău, reprezentativa Româna susținut o partidă amicală la Izmir cu selecționata gazdă. Beneficiind de nirea printre tricolori a naționalului Ioan Ovidiu au, aflat la cea de-a 44-a ctie, fotbalistii noștri au is în min. 66, „brescianul” au-ne să regretăm și mult absența sa de la d Cup. Egalarea a surt spre final, după ce ele 15 minute am evolu în inferioritate numerică eliminarea „căpitanului” us Lăcătuș. Într-un meci, 22 februarie, la o (Florența), lotul de et-olimpici (antrenor prinl Sorin Cârtu) va susține întâlnire amicală cu

selecționata similară a Italiei. Ca de obicei, startul în sezonul competițional intern de primăvară va fi dat de Cupa României care programează 16-imile, din această fază fiind angrenate și echipele din primul eșalon. Iată câteva dintre cele mai interesante partide care vor avea loc duminică 26 februarie: FC Maramureș Baia Mare - Ceahlăul Piatra Neamț, Sportul Studențesc - Electroputere Craiova, Dacia Unirea Brăila - FC Național, ASA Tg. Mureș - Rapid, Portul Constanța - Steaua, CS Dacia Pitești - FC Dinamo, Poli Timișoara - Universitatea Craiova, AS Rocar - FC Argeș Dacia Pitești. Unde vor apărea surprizele? (P.L.Dumitrescu)

Mai grăbiți decât elevii

Bravii noștri baschetbaliști au cam scăpat de grilă anul ăsta, mai au o etapă și gata campionatul. Chiar așa, la mijlocul lunii februarie o pun de-o vacanță, până prin noiembrie! Doar cei care n-au fost cuminiți și s-au clasat mai sus se vor mai chinul un pic, cu play-off-urile astea nenorocite, dar și ei o iau înaintea elevilor, care abia pe 24 martie vor prinde celebrul „tren de Franța”. Să nu uităm, e vorba de baschetbaliștii din Divizia A, că ăia din B o duc și mai bine, nici nu se poate completa numărul regulamentar de echipe (12, nu prea multe, nu vă speriați), deci joacă și mai puțin. Așa că avem o rugămintă: fraților, minunații noștri contrați din presă, mai faceți, domnule, o cupă, că uită românul cum arată baschetul. Autohton. Pentru că, nu-l așa, ce vedeți dumneavoastră, stimați compatrioți, pe cablu, prin NBA, parcă-l cu totul altceva.

HERCULE LE CHAT

Secretul plimbărilor de iarnă

Ce l-o fi apucat pe băieții noștri fotbalatori să la în plept șoselele Europei și ale altor continente în turnee în care, dacă nu se înfruntă cu redutabile echipe de buclăni, ospătați, vânzători din supermarket-uri și alți reprezentanți ai unor onorabile profesii, se hărjonesc pe tăpșane sau plaje? Au nu le mai place lor în astă țarășoară, de-l apucă așa un dor de ducă, fără nici un folos fotbalistic? Sau au prins gustul masochiste, precum cel de la Sportul Studențesc, ditamai profesionistii, nu-l așa, care vreo două zile au stat în autocar în fața ambasadelor Austriei, doar-doar vor primi vizele de tranzit prin țara lebedelor prălțite, și după ce le-au primit au mai zăcut și pe la Trieste, până s-au îndurat broșarii să-l lase să intre? Înțelegem, înainte vreme mai cumpărau o cafea, o lămâie, o măsline, un video, acolo, dar acum? Acum se găsesc și la noi, n-are rost să bați atâta cale. Păi, dragii moșului, tocmai asta e, tot pentru motivul ăsta se duc băieții „dincolo”. Că e mai ieftin. De-o pildă, îmi arată unul niște pantofi „Made in Italy”, o frumusețe și zice că a dat pe ei 40.000 lire, pomană curată, că am văzut unii tip „de mort” prin Obor, cu aceeași, zice-se, proveniență, la frumoasa sumă de 70.000 lei. Am ales exemplul ăsta să vă fie mai ușor la calculat, lira fiind egală cu leul.

Al 45-lea ALL STAR GAME

□ ○ strălucită inițiativă a TVR

Primul meci al tuturor vedetelor din NBA, primul ALL STAR GAME american, cel care a deschis o serie care astăzi se află la numărul 45, a avut loc în anul 1951 la Boston, în sala Boston Garden (care pe atunci avea 10.000 de locuri, astăzi ajungând la „puțin” mai multe, 30.000), „proprietate” a echipei Celtics. Atunci, Estul a învins Vestul cu 111-94. Au urmat 27 de victorii ale Estului și doar 16 ale echipei din Vest, aceasta din urmă nereușind să păstreze o echipă cu jucători constanți și talentați în perioada 1951-1970. În ultimii ani însă, lucrurile s-au echilibrat, Vestul reușind să găsească o formulă optimă de joc și de alcătuire a team-ului care să-i pună în reală dificultate pe redutabilii lor adversari. Astfel, Vestul a obținut în ultimii trei ani două victorii și nu are de gând să se mulțumească doar cu atât.

Cea de-a 17-a victorie a cowboy-lor din vestul sălbatic civilizat, cu scorul de 139-112 în meciul ALL STAR din 12 februarie 1995, a demonstrat că, fără îndoială, ei au acum o echipă mai talentată și mai dornică de victorie decât a vedetelor din Est (O'Neal, Pippen, Hardaway, Miller, Ewing, Johnson), care, într-un meci fără miză și „cuțit la os”, nu se agită prea tare. Deși partida s-a jucat la spectacol și într-o aparentă atmosferă de destindere creată de toți jucătorii, echipa Vestului s-a gândit și la rezultatul final, preferând mai mult coșurile sigure decât fazele spectaculoase. **Charles Barkley**, care se află la ultimul său sezon profesionist și deci la ultimul său ALL STAR, și-a dorit de la început victoria, meciul fiind din punctul lui de vedere mai mult o chestiune de orgoliu. Colegii lui mai tineri - Kemp, Sprewell, Payton, Schremph, Olajuwon, Richmond - și-au permis să joace pentru public abia spre sfârșitul sfertului al doilea, când aveau un avantaj de 20 de puncte și știau că era imposibil să mai piardă partida.

Cel mai bun jucător al întâlnirii a fost declarat **Mitch Richmond** (23 p.). El este al doilea baschetbalist din istoria NBA care nu a fost votat de suporteri între primii cinci cei mai valoroși jucători din echipă pentru ALL STAR, dar care a reușit să cucerească

titlul de „Cel mai valoros jucător” începând meciul pe post de rezervă. Singurul care a mai reușit să se impună în fața titularilor într-un meci de ALL STAR a fost **Oscar Robertson**, de la Cincinnati Royals, în 1969. Cele mai multe voturi primite de la suporteri le-a avut debutantul în NBA **Grant Hill** - 1.200.000 - depășindu-l chiar și pe Michael Jordan care a avut, în 1993, 1.183.000 de voturi. Din păcate, Grant Hill nu a făcut un meci extraordinar, demonstrând că imaginea creată de Federația Americană de Baschet care îl numește „noul Jordan” este tendențioasă și total nefondată.

ALL STAR GAME-ul a demonstrat încă o dată că jucătorii de la echipele rivale din campionat se pot întâlni și pot fi prieteni unii cu ceilalți, chiar pe terenul de baschet, fără să se gândească la faptul că unul este de la Chicago, iar altul de la Seattle.

Ne-am bucurat de acest spectacol unic, i-am savurat fiecare clipă cu atât mai mult cu cât TVR 1 a transmis direct evenimentul, la Phoenix fiind prezent comentatorul de baschet **Bogdan Stănculescu**. Deși puțin intimidat de amploarea evenimentului, el a reușit să nu se piardă și să realizeze un comentariu cu adevărat profesionist, care ne-a făcut să preferăm postul național în locul altor canale de televiziune care transmiteau și ele în direct evenimentul.

A fost frumos, dar la anul va fi cu siguranță mirific.

VADIM GEORGE CUȘNARENCO ■

O ipoteză tulburătoare

Papa Ioan Paul al II-lea este de origine română?

□ Se spune că s-ar trage dintr-o familie de moldoveni, gonită de răul tătarilor

Papa Ioan Paul al II-lea primește pe Ion Coja și pe părintele Vasile Maria Ungureanu

La Roma am avut parte de o audiență și o scurtă discuție la Părintele Bisericii Catolice, la Papa însuși, iar de noi, de mine și de Vasile Maria Ungureanu, s-a ocupat foarte de aproape un călugăr polonez care se afla la Roma și despre care mi s-a spus că este «urechea dreaptă» a Papei Ioan Paul al II-lea. A fost extrem de binevoitor față de noi și m-a obligat chiar să-l întreb la un moment dat cărui fapt i se datorează această simpatie. Și el mi-a spus că a moștenit-o de la tatăl lui, care a cunoscut foarte bine România. L-am întrebat de Papa Ioan Paul al II-lea dacă e adevărat că în timpul exilului polonez din anii '39 - '44 Papa a trăit sau a trecut prin România și el mi-a spus că nu s-a întâmplat așa ceva. În orice caz, m-am întors de la Roma cu sentimentul că suntem iubiți, noi, românii, și la un nivel foarte înalt acolo, la Vatican.

La scurt timp după ce m-am întors am avut o discuție la telefon cu Edgar Papu, care era la curent cu succesul pe care l-a avut cartea lui Mărtinaș în Italia și care m-a invitat la el acasă să discutăm despre un subiect pe care îmi pare rău că nu am reușit să-l discut cu el, dar la telefon mi-a spus foarte categoric: Domnule dragă, nu te mira că ai fost așa de bine primit la Vatican și că Vaticanul s-a ocupat de publicarea acestei cărți de mare interes pentru noi, românii, pentru că - zicea el - simpatia pe care ai simțit-o vine de la însuși Papa Ioan Paul al II-lea, care, mi-a spus, profesorul Edgar Papu, este de origine română. Cum așa? m-am mirat eu. Da, este de

origine română, se trage dintr-o familie de moldoveni, dintr-un sat de moldoveni care au urcat înspre nord împinși de răul tătarilor și care la un moment dat au fost cuprinși în interiorul statului polonez.

Informația venea de la o sursă foarte autorizată, profesorul Edgar Papu nefiind numai marele profesor, el era și catolic, după cum bine se știe, și avea informații foarte exacte în toate domeniile asupra cărora se pronunța. Informația aceasta, însă, n-a căzut chiar pe un teren gol. În discuțiile pe care le-am avut cu polonezul acela la Roma l-am auzit pronunțând numele Papei în felul următor: «Padre Voicila», adică un fel de Voicilă.

**Ioan Paul al II-lea:
„Cum e păpușoiul
anul acesta?”**

Ulterior, povestind despre lucrurile acestea câtorva tineri preoți ortodocși, am avut surpriza că la o oarecare distanță în timp unul dintre ei să mă caute, spre a-mi confirma, după părerea lui, informația pe care o aveam de la Edgar Papu. Și anume, mi-a povestit că o călugăriță ortodoxă din România, mergând la Papă și reușind să primească o audiență personală, a discutat cu Papa cu ajutorul unui translator din română în italiană. La un moment dat, a povestit călugărița la întoarcerea în țară, Papa l-a rugat pe translator să se oprească, să nu se mai amestece și a

Am fost la Roma cu ocazia lansării cărții lui Dumitru Mărtinaș intitulată, în traducerea italiană, «Originea catolicilor din Moldova». Această carte a fost publicată în Italia de Editura Messagero pe cheltuielile unor bani dați de Vatican. Cu această ocazie am mers împreună cu părintele Vasile Maria Ungureanu din Cluj-Napoca la Roma în mai multe cercuri interesante și importante din jurul Vaticanului sau din Vatican, unde am simțit un tratament foarte prietenos, foarte amical, foarte binevoitor față de noi. Inclusiv apariția cărții a fost destul de neașteptată, pentru că în această carte Dumitru Mărtinaș descrie pur și simplu mitul celor 200.000 - 300.000 de ceangăi vorbitori de limbă maghiară din Moldova. În realitate, dovedește el, e vorba de o populație amestecată, secui și români care au trecut din Ardeal în Moldova pe la începutul secolului al XVIII-lea, ei fiind de religie catolici, proporția fiind cam de 10% secui și 90% români. Deci, o carte care nu cădea deloc propagandei iredentiste maghiare. În mod surprinzător, la prima vedere, Vaticanul a susținut editarea acestei cărți, traducerea și editarea ei în Italia după ce apăruse în România în 1985, deși a susținut material publicarea acestei cărți

continuat discuția cu călugărița în românește, continuat s-o asculte și să înțeleagă cam tot ce spunea. A fost și o mică discuție între dânsii, un moment dat, Papa a întrebat-o pe călugăriță exact cu vorbele acestea, «Cum e păpușoiul anul acesta?».

Sigur că e vorba de o ipoteză aici, din fericire Papa trăiește, iar întâmplarea că ar avea origine românească nu trebuie să ne mire foarte tare, alături de răspândirea a românității, încă din secolul XIV-lea, cuprindea și o bună parte din teritoriul actual al Poloniei, nu ca teritoriu neapărat românesc, în integralitatea sa, ci ca un teritoriu în care existau, ici-colo, așezări românești. În satul Zakopane, devenit mai târziu mare stațiune de sporturi alpine, a fost la origine un sat românesc, așa cum dovedește Biserica Sfântului Nicolae încă în picioare în această stațiune montană. Dacă e să facem cât de cât caz de această situație, eu cred că ea poate fi dezvoltată într-un singur sens, în sensul apropierii între noi și polonezi, o apropiere și mai mare oricând posibil și mai ales o apropiere între ortodocși și catolici.

Eu țin să fac cunoscută această ipoteză a profesorului Edgar Papu, această informație, mai precis, a marelui dispărut, în acest spirit care sig este și spiritul în care a trăit întotdeauna Edgar Papu, spiritul unei autentice creștinătăți, a unor autentice înfrățiri între catolici și ortodocși. Mă departe, s-ar mai putea spune și afla, eventual din alte surse.

ION COJA

Ultima oră

Regele melcilor a fost în vizită la președintele melcilor

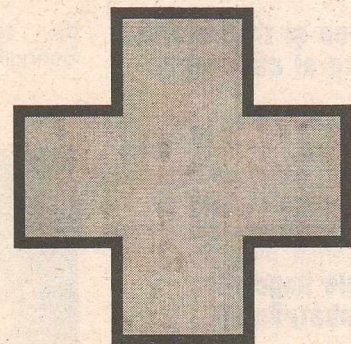
Flacăra BIS magazin

Focoasa NAOMI CAMPBELL

pare născută dintr-o fântână
în care nu era nimic altce-
va decât lapte și miere.
Aceasta pare să fi gândit
agenția de
publicitate „Bozell”
când a început să facă
reclamă pentru una
dintre cele mai vechi
băuturi ale omenirii,
laptele, căzut complet
în dizgrația ameri-
cancelor. Dar,
laptele sărac în
grăsimi nu îngrașă,
spune Naomi
Campbell în
această
reclamă,
voci ei a-
dăugân-
du-se și
cele ale lui
Christie
Brinkley și
Lauren
Bacall. Ce
câștigă din
aceasta
Naomi? Ea
va primi
până la
sfârșitul
vieții o sticlă
de lapte.

**ATENȚIE !
ACEST SEMN
ESTE ENERGIZAT !**

Colaboratorul nostru, psihoterapeutul Raul Dumitrescu,
vă propune un exercițiu spiritual:

Așezați palma dreaptă peste semnul creștinătății și gândiți următoarea rugăciune: „Doamne Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul (păcătoasa) și împreună să ne rugăm de Tatăl Ceresc să mă ajute să mă vindec așa după cum merit. Amin.” Se face semnul crucii. Este suficient să încercați de trei ori pe zi timp de 5-10 minute, cu respirație profundă, în stare de relaxare, cu credința fermă și de nezdruccinat că, ajutat de energia divină, te vei vindeca. Ochiul privește însemnul în care sunt engramate informațiile, le absoarbe; acestea sunt prelucrate de subconștient; în timpul somnului, conștientul prelucrează informațiile subconștientului și, iată, „miracolul”.

Ing. Constantin Cojocaru:

**„Senzational!
Piramida amplifică
luminozitatea,
iar sub ea
aparatele
electrocasnice
consumă de peste
două ori mai puțin
curent electric”**

Ne-a vizitat la redacție inginerul dr. Constantin Cojocaru, reputat specialist în radiestezie și radiolocație, dar cunoscut cititorilor noștri mai ales ca autor al unor aparate medicale concentratoare de bioenergie. Domnia sa a construit la Tarcău, în județul Neamț, o casă-terapeutică, în interiorul căreia a fost amenajată o piramidă din lemn, destinată și ea biotratamentelor.

(Continuare în pag. 3)

A ÎNSELA CARE CA- RACTERI- ZEAZĂ (fem.)	MARGINI ROMAN	ȘPERT FELINAR	MARI SENIORI CĂUTAT	INVĂȚATĂ	MĂRUNT MASURA CAP DE VIȚEL I	STĂRNEȘTE RĂSUL ARIN	NU RESPECTĂ MORALA (fem.) ÎN CLIMĂ I	DE CAZARMĂ (fem.) SELECT
ZARAF DANSATORI PE GHEAȚĂ					Ă TERORIZA SOARE EGIPTEAN			
					CURAJOS INS			
FIRICEL DE LUMINĂ JUNEȚE (pl.)			REFERITOR LA STRUC- TURA UNUI CORP				POFTIM I	
				PUS LA PUNCT				

Noutăți medicale

Vești bune pentru sănătatea noastră

Depistarea și tratamentul precoce al cancerului

Cercetătorii americani au declarat că pe baza informațiilor ereditare (testul ADN) se va putea depista și trata corespunzător cancerul la copii de vârstă mică.

Pilule împotriva îmbătrânirii

Profesorul Beaulieu de la Universitatea Sorbona din Paris efectuează în prezent un test pe 30 de persoane pentru a stopa procesul de îmbătrânire prin folosirea moleculei DHEA.

Terapia aerului

În curând teama pacienților aflați pe scaunul stomatologic sau în laboratorul Röntgen va putea fi înlăturată folosind spray-uri speciale cu arome de flori.

Leucemia

Noua substanță denumită cytarabine poate să vindece o formă a cancerului sângelui, mai frecventă la pacienții care au peste 30 de ani. În felul acesta numeroase transplanturi de oase vor deveni inutile.

Diagnosticare SIDA

Repede, simplu, anonim, acasă. Rezultatul: prin telefon. Va costa probabil 50 de mărci.

Pastile de insulină

Diabeticii își vor putea lua, începând cu 1996, doza lor zilnică de insulină sub formă

de tablete sau picături. Seringile vor deveni inutile.

WC-uri de mare tehnicitate

WC-urile cu senzori analizează în mod automat urina. Un computer înregistrează temperatura corpului, glicemia,

tensiunea arterială etc. și transmite datele în mod automat medicului.

Bagajul genetic pe monitor

Începând cu 1997, un computer cu mega-memorie va fi capabil să decodifice întreaga moștenire genetică a unui individ, ceea ce va duce la descoperirea din timp a predispozițiilor spre anumite boli de inimă pentru a preveni infarctul.

Ajutor în caz de tuse convulsivă

Salvarea constă în substanța denumită aminoguanidine. Un aparat special ajută la inhalarea substanței.

Niciodată impotent

Un laborator din California se ocupă de terapia hormonală (testosteron) împotriva impotenței după sterilizare.

Prevenirea atacurilor de apoplexie

O sondă introdusă în vasele sanguine drenează depunerile.

Rechinii împotriva SIDA

Se preconizează obținerea în 1998 a unui ulei din ficat de rechin, ce va fortifica sistemul imunitar în caz de SIDA sau cancer.

În ce măsură ajută masajele și chiropractica?

În ultima perioadă se recurge din ce în ce mai des la chiroterapie datorită succeselor deosebite obținute în detensionarea mușchilor, la fel ca și atunci când se fac masaj. Se stimulează astfel circulația sângelui, se relaxează țesuturile musculare, dar din păcate nu se pot înlătura durerile coloanei vertebrale.

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Pentru că ați avut curiozitatea și amabilitatea de a vă arăta interesați de „teoriile” mele referitoare la vindecările... miraculoase prin terapiile naturiste, îmi iau... răspunderea de a întrerupe... lecțiile pentru a furniza răspunsuri la nedumeririle dv., stimați cititori.

Este bine de știut că „normantul ni-l săpăm cu dinții” și că „suntem ceea ce mâncăm”. Învățați să vă tratați, concomitent, spiritul, sufletul și trupul. Altfel, nu beneficiați de „miracolul” vindecării. Iar cei ce vor trece la practică,

neapărat sub controlul unui terapeut, vor constata cu surprindere că nu „vindecarea” este miracolul, ci păstrarea sănătății.

Dna Băncescu Valentina, comuna Brădetu, Argeș, a primit răspunsul în scris. Dnii David Nicolae, Iași, și Suțana Ion au primit răspuns telefonic. Dnelor Avârvar Elena, com. Fântânele-Suceava, și Vișan Alexandrina, Turnu Severin, și dl. Munteanu V. Liviu, of. post. Gherla, Cluj și Lungu Cătălin din Brăila: „Știu că în suferință există în

țară... Spațiul pus la dispoziție de revista Flacăra nu-mi permite să respect urgențele, organizat și în ordinea priorităților cunoașterii în domeniul terapilor naturale (nu naturiste!). Nu se pot face minuni peste noapte! Ce pot face eu? Deocamdată, vă informez că în București există un „Centru de pregătire naturalistă și pluridisciplinară”, unde, de câțiva ani, se fac tratamente neconvenționale gratuite. Dar mai importantă mi se pare cunoașterea în acest domeniu. Așa că, pentru a pune la

dispoziția curioșilor „bruma” mea de știință, am inițiat un curs care se numește „Inițieri în tehnicile terapilor de autovindecare”, care durează 50 de ore. Cursurile se țin numai sâmbăta, între orele 8-13, pentru ca să poată asista și cei ce locuiesc în provincie. Cursanții primesc materiale documentare, cărți, casete cu lecții-conferință, cursuri contra cost. Atât, pentru moment.

Vă promit că nu va exista scrisoare fără răspuns. Ca și până acum, ținem legătura prin redacția revistei.

Codul bunelor maniere

Nu facem vizită unei persoane, fie ea rude, cunoscință apropiată, fără a ne anunța în prealabil. Telefonul este mijlocul cel mai simplu. Nimeni nu are voie să sune la ușa cuiva pe neașteptate. Fiindcă nimeni nu poate dispune la bunul plac de timpul și programul altcuiva. Educația urbană nu admite vizita neanunțată.

Desen de MIHAI ZGUBEA

Când ne anunțăm în vizită

Musafirul este condus în camera de primiri (rezervată sau improvizată în acest scop), deci într-una din cele 2-3 odăi ale unui apartament standard. Oaspetele este însoțit de stăpânul casei, de copiii acestuia sau de servitoare, când aceasta există. Ușa de la intrare nu o deschide doamna casei. Dacă în respectiva încăpere amfitrionul așteaptă așezată, ea se va ridica numai dacă persoana care intră este tot o femeie sau un domn în vârstă. Dacă musafirul este un bărbat de vârstă mijlocie, ea îl va întâmpina așezată și-i va întinde mâna, dacă

respectivul face parte dintre cunoștințele apropiate, sau se va înclina capul când oaspetele este o persoană oarecare.

Dacă în încăpere nu se află nici unul din stăpânii casei, noul sosit va fi invitat să aștepte. Aceasta înseamnă că buna cuviință îl obligă să rămână, în picioare până la sosirea amfitrionilor. El nu are voie să se așeze nepoftit, nici să se plimbe prin

încăpere ca printr-o piață publică. Și cu atât mai puțin să examineze lucrurile din odaie, sau să se uite pe geam.

Atenție la timpul pe care îl petreceți în casa cuiva. Dacă este o vizită anunțată, nu puteți rămâne mai mult de 20 de minute. Șederea se poate prelungi numai la insistențele gazdelor. Musafirul care vine și nu mai pleacă face parte din galeria celor mai sinistre personaje ce ne tulbură existența.

GRAZZIELA

Modă

Ce pălărie mi se potrivește?

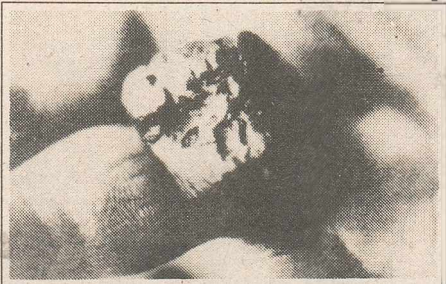
„Ce mă sfătuiți să port? Pălărie sau căciuliță? Am obrazul rotund și părul tăiat scurt. Am 45 de ani!” (Iuliana Tîlmoște, Ploiești)

Renunțați la pălăriile cu boruri largi sau la cele bărbătești, tip Borsalino. Folosiți pălării cu calota înaltă și boruri înguste și întoarse. Ele vor avantaja conturul faciesului rotund. Vi se potrivesc de asemenea căciulițele de tip basc și pălăriile din tercot. Atenție! Ele trebuie să acopere urechile, dar se lasă la iveală şuvițe de păr.

Probe materiale ale existenței OZN

□ În mai multe locuri de pe Terra au fost descoperite fragmente metalice cu o compoziție stranie

Oricât ar părea de ciudat - sunt numeroase! Din multitudinea acestora am ales doar câteva care, cred că nu greșim, sunt necunoscute până acum cititorilor noștri...

Fragment al OZN-ului de la Donețk (iunie 1989).

■ 1975. Statul New-York (SUA). Se pare că în acest an a avut loc o catastrofă a unui obiect zburător neidentificat în statul respectiv de care, din păcate, s-a scris foarte puțin. Cu toate acestea un ziarist mai „curios” a aflat că a fost descoperită și că există o probă materială: o bucată de metal de culoare cenușie. Cercetările și probele care s-au desfășurat ulterior au dovedit că acesta provine de la un obiect realizat prin metoda metalurgiei pulberilor. Problema care se pune este că tehnologia terestră rămâne neputincioasă în fața unor asemenea temperaturi și presiuni... Cercetătorii americani, inclusiv autoritățile, păstrează secretul compoziției, enunțând doar că sunt elemente rare, predominând lantanul (La).

■ 1976. În vara acelui an, pe malul râului Vașka din Republica autonomă Komi (Rusia) a fost găsită o bucată de metal de mărimea unui pumn, de culoare argintiu-cenușie. S-a încercat și s-a reușit tăierea acesteia cu un

ferăstrău de mână numai că pe timpul acestei operațiuni săreau scântei albe. Mai multe bucăți astfel obținute au fost cercetate la Moscova în diferite institute. Cercetările au durat mai mulți ani, uimindu-i pe oamenii de știință. S-a dovedit că aliajul era de proveniență artificială, fiind alcătuit din elemente rare: lantan (La), cerin (Ce) și Neodim (Nd), elemente ce nu se întâlnesc în natură în această compoziție! Acest fragment, în forma lui inițială, a aparținut, conform unei minuțioase reconstituiri, unei piese în formă de inel, sferă sau cilindru cu un diametru de 1,2 m și era realizat prin metoda metalurgiei pulberilor, iar cele mai minuscule particule ale pulberii erau numai câțiva atomi! Subliniem că în prezent pe Pământ nu există o instalație capabilă să pulseze o piesă de asemenea dimensiuni la o presiune de zeci de mii de atmosfere. Dar, atenție! Compoziția izotopică a diferitelor componente ale aliajului cu o precizie de sutimi coincide cu cea terestră; prin urmare a fost realizat pe Pământ, iar fragmentul descoperit nu are mai mult de 30 de ani...

Conform unei ipoteze emise de unul din cercetătorii moscoviți, aliajul era destinat răcirii magnetice până la aproape zero absolut. Iar în acest caz, pentru obținerea acestui aliaj era nevoie de câmpuri magnetice de valori fantastice, care deocamdată nu pot fi obținute de tehnologia actuală (existență pe Pământ). Concluzia care se poate trage este că pe malul râului Vașka a fost

găsit fragmentul unui mecanism, aparținând unui OZN și care a fost realizat pe Pământ! De CINE și CÂND?!

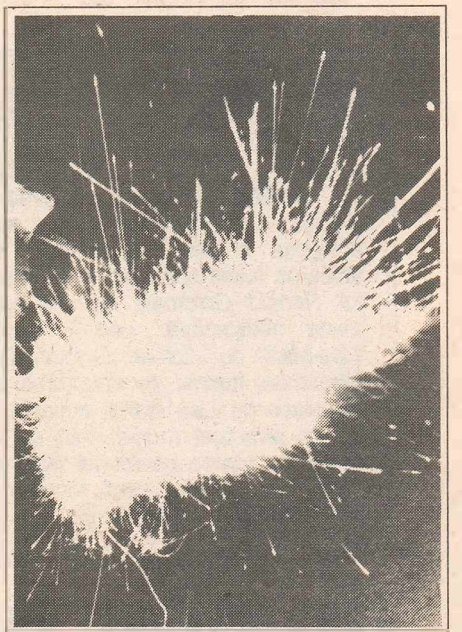
■ 1987. În acel an, în raionul Dalgorsk (Rusia) a avut loc avaria unui obiect zburător neidentificat. La cota 611, unde s-a produs accidentul au fost descoperite o serie de „biluțe” metalice cu diametrul de sub un milimetru care conțineau... lantan. Coincidențe întâmplătoare?

Dar și în raionul în care s-a produs, fenomenul Tungus, la Podkamenia Tunguska, unde pădurea a fost distrusă radical, au fost descoperite urme clare de lantan. Și atunci?!

■ 1989. La începutul verii, după explozia reactorului centralei atomoelectrice de la Cernobîl (26 aprilie 1986, ora 1 și 26 minute), într-o serie de raioane ale Ucrainei, ciudat de des „vizitate” de obiecte zburătoare neidentificate (și despre care au apărut relatări în nr. 33 al revistei „Flacăra”), s-a produs avaria unuia dintre acestea. Ca urmare, din fericire, a fost găsit un fragment din acel obiect.

Este o bucată de metal de culoare argintiu-cenușie, care pe durata cercetării „s-a comportat identic cu cea descoperită pe malul râului Vașka (Komi-Rusia).

În luna iulie a anului 1990, fragmentul a fost adus la Moscova și în urma analizei roentgenospectroscopice, realizate cu ajutorul aparaturii firmei franceze „CAME-BAX”, a reieșit că materialul din care este confecționat fragmentul OZN-ului de la Donețk este

„Scântele” provenite de la fragmentul OZN-ului de la Donețk obținute într-unul din laboratoarele Institutului de cercetări științifice din Kiev, în anul 1992.

obținut prin metoda metalurgiei pulberilor, iar compoziția este din elementele rare cu care ne-am obișnuit: lantan (La) și cerin (Ce), cu conținut redus de samariu (Sm). Raportul final sublinia că acest material „nu ar putea fi obținut folosind tehnologiile cunoscute”.

(Continuare în numărul viitor)

ALECU MARCIUC ■

Papuaș din tribul Dani, purtând pe umăr noul cangur arboricol descoperit

Descoperiri senzaționale

Noua Guinee-Papua, care cuprinde și arhipelagul Bismarck, are o suprafață de 777.000 de kilometri pătrați, fiind după Groenlanda cea mai mare insulă de pe glob. Centrul insulei este ocupat de un lanț de munți ce depășesc 3650 de metri, care, împreună cu jungla aproape de nepătruns, fac dificil accesul în numeroase regiuni, din care cauză insula este încă puțin cunoscută. De curând, în Noua Guinee-Papua expediția exploratorului **Patrice Franceschi** a descoperit în Irian Jaya un trib necunoscut. Casele, ornamentele corporale și limba nu au corespondență la nici unul din triburile învecinate.

A doua descoperire este un cangur arboricol, necunoscut până în prezent, numit de localnici „bondezegu”. Înalt de 1,20 metri, cu o blană neagră și părți albe, el cântărește în jur de 15 kilograme. Triburile Dani și Moni nu îl vânează considerând că este o reîncarnare a strămoșilor. Specialiștii consideră această a zecea specie de cangur arboricol că este în pericol de dispariție, având numeroși dușmani naturali.

Robot gardian

Un muzeu din Los Angeles și-a angajat un paznic de noapte... robot. De tipul „SR-2”, acest neobișnuit păzitor are înregistrat în memoria sa planul tuturor încăperilor, astfel că el este în stare să evite obstacolele și să stabilească cel mai scurt drum între două puncte. Un sistem cu ultrasunete îl informează de orice deschidere de fereastră sau de ușă. „Paznicul” mai dispune de o serie de captatori care îi furnizează date asupra

temperaturii, compoziției aerului și umidității fiecărei încăperi. El mai dispune de un program prin care poate detecta orice început de incendiu, precum și orice mișcare suspectă. Viteza lui de deplasare este de 8 kilometri pe oră. De curând, robotul a început să fie folosit și în unele uzine americane, unde a și semnalizat mai multe scurgeri de gaze.

AUREL DIANU ■

La concurență, om-robot

Ing. Constantin Cojocaru:

„Senzațional! Piramida amplifică luminozitatea, iar sub ea aparatele electrocasnice consumă de peste două ori mai puțin curent electric”

(urmăre din pag. 1)

La capătul unor experiențe, colaboratorul nostru este în măsură să declare următoarele:

„Piramida din lemn, construită de mine la Tarcău, m-a făcut să observ o suită de fenomene, pe care, după știința mea, nu le-a semnalat nimeni până astăzi. Astfel, am constatat că sub acest poliedru se amplifică luminozitatea. Pentru a înălțura orice dubiu, am folosit aparate speciale de măsură. Cercetarea a avut loc în luna septembrie, mai multe zile la rând, luându-se ca punct de reper ora 18.50. Luminozitatea a sporit de 25 de ori în comparație cu lumina ambiantă, produsă în mod natural. Am repetat experiența și la ora 11 dimineața, când sporul de luminozitate a fost mai modest de numai 2,5 ori.

În continuare am testat capacitatea poliedrului de a conserva alimente, știind că în unele cazuri, sub concentrația de bioenergie din interiorul piramidei, carnea sau alte produse se conservă vreme îndelungată. În cazul piramidei din lemn, acest lucru nu a fost dovedit. Atunci am introdus sub piramidă congelatorul și frigiderul. Cele două aparate frigorifice au stat alci din luna iulie 1993 și până în septembrie 1994. Luând ca punct de referință consumul minim indicat de constructor și care este pe an de 712 kW/h, am constatat, la sfârșit, că cele două plesse au consumat pe an 337 kW/h, deci de peste două ori mai puțin. Cu alte cuvinte, sub bala de energie cosmică, consumul de curent electric se reduce.

Semnalez aceste două fenomene cu adevărat senzaționale, deoarece nu le-am întâlnit până azi în literatura de specialitate. Să nu uităm însă că este vorba de o piramidă din lemn.”

Priscilla Presley devine soacra lui Michael Jackson

Priscilla Presley, cea care la numai 14 ani a cucerit inima regelui rock-and-roll-ului, *Elvis Presley*, este astăzi o cunoscută actriță și reputat om de afaceri în domeniul model și cosmeticilor. Publicul din România o cunoaște prea bine din serialul „Dallas”. După șocanta veste a acuzării prietenului și colegului ei din *Naked Gun*, *O.J. Simpson*, de uciderea fostei soții, *Nicole*, și a prietenului ei, modelul *Ronald Goldman*, ea s-a confruntat cu o altă veste neașteptată, cea a căsătoriei fiicei sale, *Lisa-Marie* cu *Michael Jackson*. Deși cu numai două săptămâni înainte de anunțarea oficială a căsătoriei discutase cu *Lisa Marie*, aceasta nu pomenise nimic de un eventual mariaj. Iată ce a declarat *Priscilla* presei la aflarea căsătoriei fiicei sale:

„Când îți se aduc vești șocante, ai nevoie de puțin timp pentru a reflecta și a te obișnui cu ideea.

Orice-ar fi, nu poți rămâne indiferent. Este o adevărată surpriză. Îmi doresc fiicei mele numai bine. Tot ceea ce vreau pentru ea este să fie fericită”.

În viața de zi cu zi, *Priscilla* preferă să-și petreacă timpul liber împreună cu cea de-a doua familie a sa, cu iubitul ei *Marco Garibaldi* și fiul lor de șapte ani, *Navarone*. Primul lucru asupra cărui au căzut de acord a fost acela de a nu se căsători. Infidelitățile și posesivitatea lui *Elvis* l-au creat o adevărată aver-siune față de mariaj. Cu toate acestea, *Priscilla* declară: „Știu cum trebuie creat un cămin fericit. Când el lipsește de lângă mine, nu-mi dă niciodată vreun motiv să cred că odată plecat din casă mă va uita. Deci am încredere în el”.

Traducere și adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

Un Don Juan pe schiuri

Alberto Tomba, 28 de ani, cunoscut azi în toată lumea datorită performanțelor dobândite la concursurile de schi. „Frumos, rapid și bogat”. Primește zilnic, în medie, 20 de cereri în căsătorie, iar 80 la

sută dintre femeile din Italia l-ar dori ca soț, ginere sau amant. Printre fosele iubiri: *Eva Grimaldi*, *Gunilla von*

Bismarck, *Kati Witt*, *Emanuela Barilla*. La ora actuală, o singură amantă oficială: *Martina Colombari*, Miss Italia în 1994.

În viața de fiecare zi, celebrul schior nu se recomandă printr-o viață sportivă. Își neglijează antrenamentele, își pierde nopțile în discotecă, se îndoaie cu spaghetti. Dar o declară cu cinism: sunt ultimul în pat, dar primul pe pistă.

Schiază de la 4 ani, este ofițer de poliție (carabinier) și câștigă numai din sport 8 milioane de mărci pe an.

Seducătorul din întuneric

„Mi-a propus să-l aștept într-o poziție sexy”

În orașul Nashville din statul american Tennessee este în curs de desfășurare un proces care menține trează atenția multor canale de televiziune din SUA. S-ar zice că e vorba de o glumă demnă de „Decameronul” lui Boccaccio sau de desenele animate porno „Fantasy Man”. La tribunalul din acel oraș trei femei susțin că au fost „violat” de un bărbat, pe numele său Raymond Mitchell. Acesta are 45 de ani, este însurat și are doi copii, dar a adoptat o rețetă sigură pentru a ajunge în patul unor femei. Una dintre „victime”, o studentă de 20 de ani, a dat detalii despre felul cum proceda acest Don Juan: „M-a chemat într-o zi la telefon, spunându-mi că este iubitul meu John și mi-a vorbit în șoaptă pe un ton foarte sexy. Mi-a propus un joc și anume să las ușa deschisă și să-l aștept dezbrăcată și legată la ochi. Mi-a

plăcut ideea, era ceva foarte excitant, mai ales că o văzusem într-o scenă asemănătoare pe Kim Basinger”. Jucându-se de-a „bărbat oarba”, originalului amoretz i-au căzut în plasa cel puțin alte două femei (din cele care au recunoscut). Celelalte două au dat amănunte la fel de picante. Cum se întâmplă de obicei printre cei ce urmăresc procesul, părerile sunt împărțite. Unele dintre persoanele chestionate susțin că o asemenea confuzie nu se poate face, că o femeie are un simț special ca să-și simtă partenerul, iar altele spun că nici vorbă să poată fi încadrată fapta amoretzului nocturn ca viol. În orice caz faima bărbatului respectiv a crescut spectaculos, iar unele cupluri au declarat că sunt tentate să-i urmeze exemplul pentru a încerca senzații noi

(SN)

Gospodinele din Italia folosesc plante afrodisiace

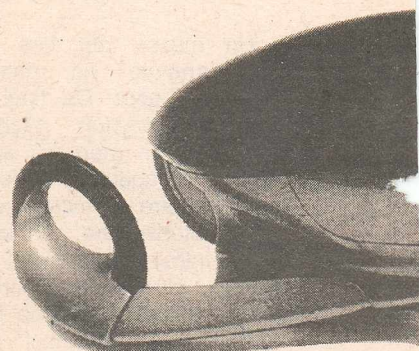
Potrivit unui sondaj de opinie efectuat de Academia italiană a bucătăriei (există și așa ceva!) pe un eșantion reprezentativ, 47,3 la sută dintre femeile din această țară au declarat că dacă ar găsi un elixir afrodisiac l-ar administra cu plăcere soțului lor. În așteptarea găsirii unei plante cu proprietăți miraculoase în domeniu unele dintre ele au spus că și plantele pe care le cunosc ar avea asemenea calități. Una dintre cele intervievate, Pamela Prati, actriță, a declarat că e nevoie doar de puțină fantazie pentru a pune în valoare plantele aromatice cunos-

cute. Ea utilizează bunăoară busuiocul, o specialitate comestibilă, fie în salate, fie în infuzii, sau ca ingredient la pregătirea mâncării. Bune rezultate dau și usturoiul și paprika (boia de ardei). Alte femei consideră că asemenea proprietăți le-ar avea piperul și salvia. Alta a afirmat, în cunoștință de cauză, că folosește în fiecare zi puțin „ginseng” (rădăcina vietii). Pentru ele însele, femeile nu-și recomandă nimic, pentru că dorința nu le lipsește, dar nu refuză între plantele cu calități stimulante pătrunjelul, rosmarinul și chiar ceapa. (SN)

AUTZEUL
AUTOMOBIL

ale v

La 6 octombrie 1994, la Expoziția Paris, trei tineri constructori francezi, Metzger și Claude Yviquel, au prezentat mașini.

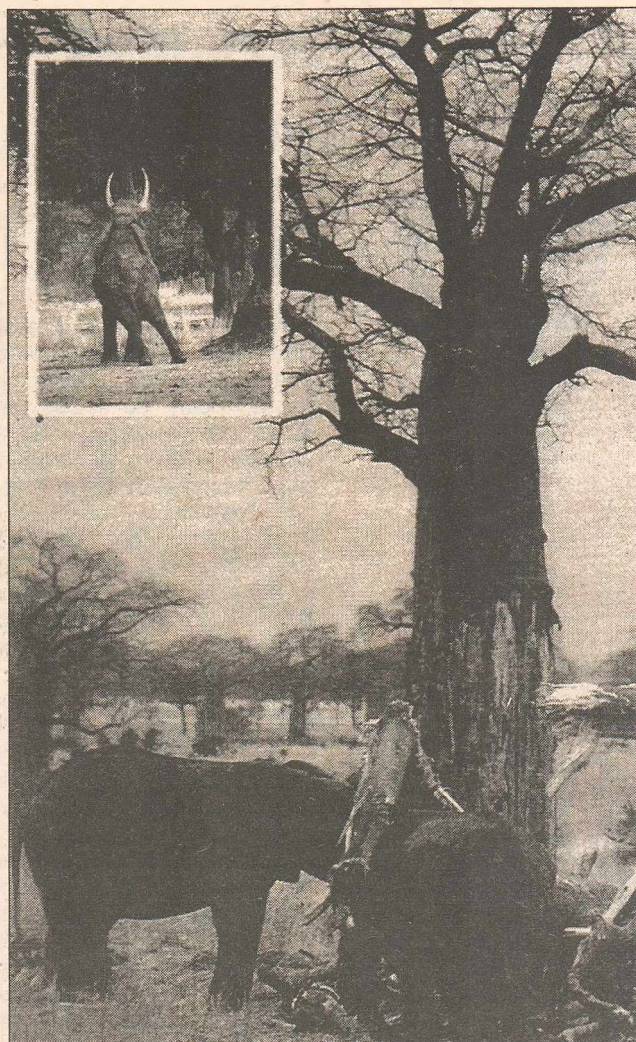
Prima expediție românească în Anzii Cordilieri

Alpin „Floarea de colț” (fondat în 1970 de către Emilian Cristea) și Clubul Român din București organizează, în luna aprilie, prima expediție românească în Anzii Cordilieri, cu scopul declarat de a ajunge la cel mai înalt vârf de pe continentul american, **Aconcagua - 6960 m.** Cei care se încumetă să se avânte în această expediție sunt alpiști experimentați și sunt bine cunoscuți, căci o parte din echipă este compusă din **Marian Curculescu, David Neacșu, Stăncescu, Răzvan Mirea și Pavel**. Ei au învins, în vara anului '94, vârful Chimborazo. Cheltuielile preconizate se ridică la **100.000 de lei de persoană.** Eventualii pot depune lei în **contul Clubului „Floarea de Colț” nr. 45.11.09.138** la **CEC fil. sect. 5.** Pentru a discuta detaliile sponsorizării, doritorii se pot adresa: **Marian Curculescu, tel. 688.02.76 și Ovidiu Film, tel. 659.09.21 și fax: 659.09.09.**

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Elefantul, un mare distrugător al mediului ambiant

După om, elefantul este cel de-al doilea mare distrugător al mediului natural, avertizează biologul american Richard Laws. Pe lângă faptul că, pentru nevoile sale de hrană, sacrifică zilnic circa 400 kg de iarbă, frunze și crengi, el manifestă un comportament social realmente asemănător cu al omului, îngăduindu-și adesea dezlănțuiri de violență gratuită. Declarat ca „specie pe cale de dispariție” elefantul african (a cărui existență, de altfel, n-a fost niciodată în pericol, mai ales în sudul continentului) s-a înmulțit îngrijorător, amenințând să nimicească nu numai propriul său habitat, ci și pe acela al altor viețuitoare, cum sunt antilopele, girafele sau rinocerii. Pentru Africa de Sud, cele mai prudente estimări indică cifra de 600 000. Exemplul extrem îl oferă Kenya. Aici, doar 800 pachiderme, cuprinse într-un perimetru prea strâmt pentru debordanta lor vitalitate, au declanșat o veritabilă catastrofă ecologică, transformând aproape în deșert parcul național Amboseli de la poalele masivului Kilimanjaro. Se ajunge așadar la situația paradoxală că, din prea multă iubire, elefantul e încurajat să pulverizeze tocmai resursele care îi asigură supraviețuirea. Practic, să se sinucidă.

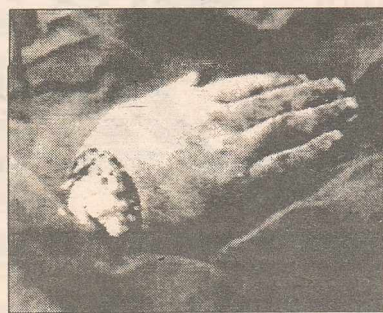

Scene macabre la televiziunea irakiană

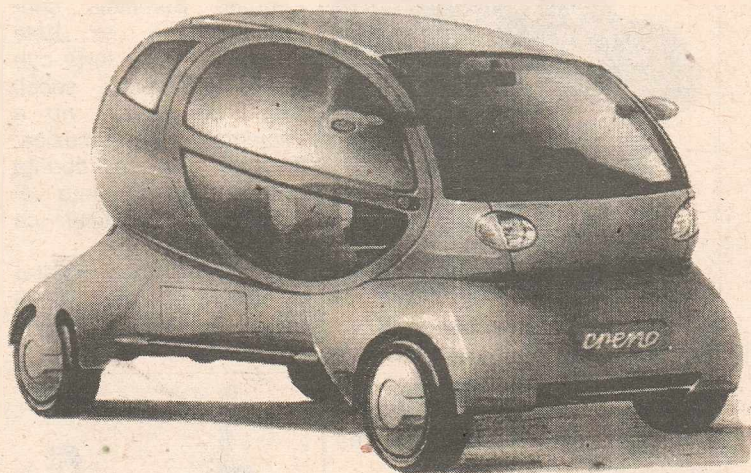
Codul penal irakian prevede pedepse de tip medieval: tăierea unei mâini sau a unui picior, tăierea unei urechi, sau marcarea feței cu fierul roșu. Cu asemenea pedepse cumplite sunt sancționate delictele politice, dezertarea din armată, crima sau furtul. Ordinul vine tocmai de sus, chiar de la comandantul suprem, Saddam Hussein. Mai mult decât atât! În fiecare săptămână, postul național de tele-

viziune transmite în direct executarea unor atari pedepse. Fotografiile alăturate prezintă o asemenea scenă televizată. Este momentul în care condamnatul Ali Ubeid Abiâ, învinuit pentru furtul unui televizor, i se amputează mâna dreaptă. În ultimele șase luni ale anului trecut - ne mai informează revista **Der Spiegel** - alte 1700 de persoane au fost pedepsite în acest mod. Oribile visu!

Masini orului?

de Automobile, de la
al Fouquereau, Francis
teva modele ciudate de

Una din acestea este hibridul auto-moto, numit **Orchide**, unde roata posterioară este în același timp motrică și direcțională. Ea este antrenată de un motor în doi timpi. Acest hibrid poate transporta trei pasageri așezați pe o șă triplă cu spetează. Alt model, numit **Creno**, are o lungime de trei metri, în el putând lua loc doi adulți și doi copii. Autoturismul este pus în mișcare de un motor electric ori de unul hibrid. Caroseria poate fi desfăcută în trei părți. Vom călători oare, în viitor, în asemenea autoturisme?

AUREL DIANU ■

Când nemții glumesc fără voie!

Fotografia alăturată a apărut în revista **Stem** în cadrul unei anchete intitulată „Germanie săracă”. În această țară trăiesc sub pragul limitei de sărăcie 8 milioane de oameni. Ce înseamnă în opinia germanului de azi această stare jalnică? O aflăm și dintr-o suită de exemple. Între acestea se află și cazul bătrânei din fotografie. Iată explicația: „Dr. Charlotte Linder, 79 de ani, are o pensie de 1580 de mărci. Chirie 985 de mărci. Serviciul social îi asigură săptămânal 3 ore de tratament medical energizant”.

Măicuță dragă! Decî, după ce-și plătește chiria (ce-i drept, foarte mare), dna Linder rămâne cu 600 de mărci. Ce pensionar din România mai ține în buzunar 720.000 lei după ce-și achită chiria, întreținerea și medicamentele?!

Crimele din Barintown

George Arion

Vinde-ți fierul cât e cald

Astăzi o știu până și copiii de școală: în Barintown a avut loc, vreme de trei ani, cea mai masivă spălare de bani din istoria țării, care nu a dus niciodată lipsă de astfel de operațiuni. Bani proveniți din vânzări de arme, de droguri, din prostituție, bani necontabilizați, invizibili la orice control financiar, s-au întors în buzunarele unor mahări cât se poate de corect. Patronul jocului de întrajutorare și-a primit o parte substanțială pentru că a stat în față, la bătaie. Cele câteva mii de câștigători ai unor sume de opt ori mai mari ca bănelul

depus au fost și ei mulțumiți. Și statul a închis ochii - și-a încasat impozite care l-au mai scos din belea. Credulii care și-au vândut până și casele pentru a depune la „Great game” și-au mușcat mâinile de disperare când au văzut cum jocul se stinge și nici măcar banii avansați nu-i văd înapoi. Au strâns din dinți și au tăcut. Prostia era a lor. Nimeni nu-i obligase să scoată banii din pușculiță și să-i dea altuia ca să-i înmulțească de parcă erau cartofi. Au fost totuși și câteva acțiuni de protest, spectaculoase unele dintre ele - greva foamei,

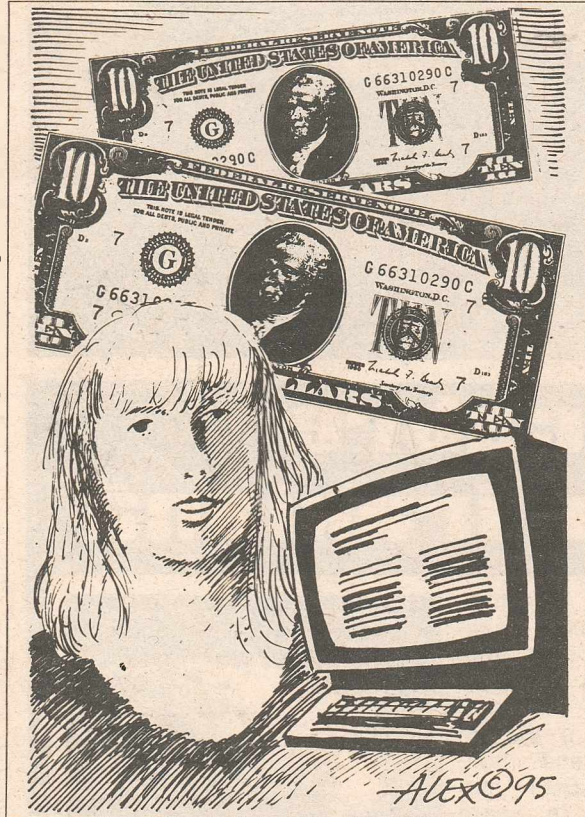
amenințarea cu datul focului în piață, la fel de eficiente ca o frecție la un picior din lemn. Ziarele au jubilat o vreme - n-a existat gazetar serios care să nu-și avertizeze cititorii în legătură cu momeala întinsă cu perfidie de către John Craig, patronul jocului, de fapt paravanul după care s-au ascuns cei care au condus afacerea mână în mână - industriași, bancheri, politicieni. Apoi, scandalul s-a stins. Alte povești apăruseră la orizont. John Craig s-a dat la fund. Se plimbă prin lume și-și cheltuie averea. Nimeni nu-i mai cere socoteală. Cel mai oropsit dintre păcăliții lui s-a consolatat cu ideea c-a făcut o investiție proastă.

Eu însă nu-l iert. Eu am să mă răzbun. Și pe el și pe cei care au condus jocul din umbră. Îi am în mână pe toți: deputați, miniștri, directori de bancă, directori de uzine, membri din consiliile de administrație ale unor mari concernuri. O șleahță de neisprăviți, corupți până-n unghii, care pozează în crema societății noastre. Nu-i iert dintr-un motiv simplu: din pricina lor s-a sinucis soția mea. A jucat, fără știrea mea, tot ce agonisise - casă, mașină, locul de veci de la cimitir, în luna în care am lipsit fiind în străinătate. Fără să mă întrebe. Un expert contabil ca mine i-ar fi putut deschide ochii. I-ar fi putut arăta în ce bucluc se bagă. Ne-a lăsat pe drumuri. N-a suportat să se știe vinovată de mizeria în care și-a aruncat cei doi copii, pe mine, pe ea și și-a pus capăt zilelor. Într-o zi am găsit-o în baie cu venele tăiate. N-am mai putut-o salva. În curând, cel la care ipoteci case toate bunurile a venit să-și ceară drepturile. Ne-am trezit în stradă. Eu, o somitate în domeniul bancar, am ajuns să trăiesc într-un apartament modest, împreună cu cei doi băieți ai mei. Dar asta m-a îndârjit. Am cerut să fac parte din echipa care, chipurile, a cercetat modul de derulare a jocului. Pentru a vedea dacă n-au

fost fraude. Dacă nu cumva nu s-au plătit toate impozitele. Pentru a liniști populația. Un control de ochii lumii. Toți experții erau mituiți cu sume mari de bani. Și eu am primit o astfel de sumă ca să nu văd, și nu aud, să am gura cusută. Numai că eu am făcut o anchetă pe cont propriu. M-am folosit de informații pe care le-am plătit la rândul meu cu bani grei. Mi-am folosit toate cunoștințele în materie de calculatoare. Și, după încercări repetate, am spătat tăcerea computerelor care nu răspundea la întrebarea mea obsedantă: de unde veneau banii lui Craig? Am dat de parolă care, dintr-o dată, îmi afișa pe ecran istoria adevărată a jocului de întrajutorare. Am citit numele unor persoane cunoscute și influente, legate de tranzacții murdare. Am descoperit adevărata față a multora dintre cei care ne conduc, care ne propovăduiesc despre cinste și dreptate și de fapt, la adăpostul puterii pe care o au, își bat joc de naivitatea noastră și se îmbogățesc fără nici o opreliște. Iar în ziua în care un incendiu a mistuit clădirea unde erau ținute registrele lui John Craig, doi oameni au fost bucurați: el - credea în ștergerea definitivă a urmelor potlogărilor prin focu pus la cale de slugile lui, și eu, care fotocopiasem cele mai importante documente care printasem datele de pe calculator.

L-aș putea ruina într-o clipă. Vreau însă să-l arunc într-un coșmar. Voi începe să trimit la ziare informațiile pe care le am. Nu va ști nimeni de unde vin. Mahării or să se înspăimânte, or să pună mâna pe telefoane, or să discute cu aprindere ca să găsească o porțiță de scăpare. Îl vor trage la răspundere pe Craig - poate îl vor bănuși de șantaj? Un glonte și va tăcea pentru totdeauna. Dar ziarele vor primi în continuare informații. Electoratul va afla cui a acordat voturile. Toți cei implicați în prostituție, droguri, vânzări de arme vor ieși iverale. Și atunci, vor cădea multe capete.

Ilustrație de AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

Răsărit și apus în viața unei supervedete: Roger Moore

În mâna cu care îmbrățișează o fată complet dezbrăcată ține un pistol: aceasta era fotografia lui Roger Moore, care a apărut pe coperta unui mare număr de reviste din Vest în urmă cu 23 de ani. Era noul James Bond. Timp de 12 ani a fost cunoscut în toată lumea ca agentul 007, iubit și admirat mai ales de femei. Apoi, după al 7-lea film, dintr-o dată, a refuzat categoric să mai joace acest rol. „Cu ridurile pe care le am este pur și simplu o neghiobie să continui, în condițiile în care eroina pe care ar trebui să o salvez eu are mai mulți mușchi decât

mine”, a declarat el cu inteligență. Astăzi în vârstă de 67 de ani, Roger Moore are de luptat cu pericolele vieții reale. În urma operației de cancer de prostată pe care a suferit-o în urmă cu 2 ani și-a pierdut părul, a scăzut mult în greutate. De un an s-a despărțit de cea de-a treia soție. În prezent trăiește cu o văduvă daneză, milionară, Christina Tholstrup, 53 de ani, și pendulează între apartamentul său din Londra și castelele pe care le are în Elveția și Franța. Avea să este apreciată la 50 milioane de mărci. Conduce un Rolls-Royce argintiu. În vară va

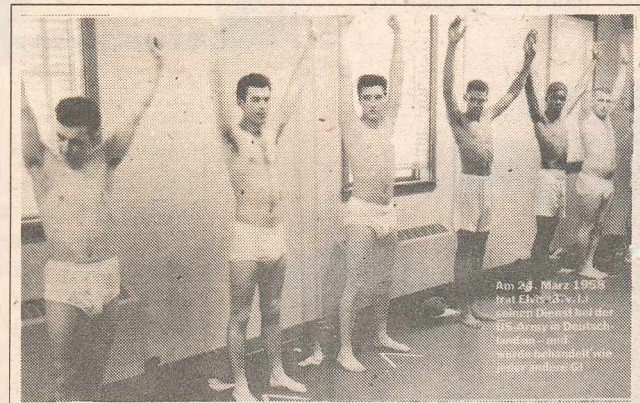
începe în sfârșit turnările la un nou film unde va juca rolul unui pirat. Ridurile nu numai că nu deranjează, ele sunt absolut necesare pentru întruparea personajului.

Nemurirea lui Elvis Presley

La 8 ianuarie, acest idol care a ajuns la a treia generație de fani ar fi împlinit 60 de ani. Leonard Bernstein spunea despre el: „Este cea mai mare forță culturală a acestui secol. Nici un alt om nu a influențat astfel muzica, limbajul corpului, dorința noastră de libertate și speranțele tineretului, ca acest geniu”.

Prima chitară a primit-o la 12 ani și valora 12,95 dolari. În 1956 a cucerit

lumea cu mișcările lui din șolduri. Au urmat cei mai buni ani, ai lui alături de Priscilla și de fiica lor, Lisa Marie. După divorț a început să se îngrășe și să înghită în exces tablete. Moare la numai 42 de ani, la „Graceland”, reședința unde anual vin într-un adevărat pelerinaj 700.000 de fani. Dacă ar fi trăit, Elvis ar fi fost astăzi unul dintre cei mai bogați oameni din lume, averea sa fiind apreciată la 5 miliarde de dolari.

Elvis pe vremea când făcea armata în Germania (martie 1958).

NUREEV II

Ungurii îl numesc demonul. Este pătruns de un foc interior care-l face să ardă ca o lumânare pe scenă. Zoltan Salymosi, 27 de ani, s-a născut la Budapesta ca fiu al unui medic stomatolog. De la 10 ani dansul este viața lui. A dansat la Opera din München, la Scala din Milano. În prezent trăiește în Anglia unde încălzește inimile recilor britanici. „Focul lui Nureev arde acum în el”, au declarat criticii de specialitate.

BOYZ II MEN- n grup „cool” care... isterizează !

Boyz II Men abia dacă au 22 de ani, în vârstă medie, dar au vândut deja 8 milioane de albume. Un fenomen! Alături de lor „End of The Road” a ocupat 16 săptămâni number one în America, detronând recordul de longevitate al lui Elvis Presley. Cei 4 gentili sînt întotdeauna un mesaj de dragoste o dată cu armoniile vocale. Căci se dovedește a fi sigură, căci primul lor album „II”, din care sunt ieșite 2 singles „I'll Make Love To You” și „On Bended Knee”, e pe primul loc mai peste tot. Câteva date personale ar fi deci necesare.

WAYNE MORRIS are 19 ani. E poreclit „Squirt”, fiind cadetul grupului. Înainte s-a produs în 1992. Scopul lui este să aducă din nou în actualitate cu succes sunetul Philadelphiei și al soul-ului. „Am crescut ascultând acest gen de muzică: The Blue Notes, The O'Jays. Împreună cu ceilalți băieți neam deseori de la școală pentru a cânta. Wayne adoră să petreacă ore în baie și locuiește împreună cu mama sa.

Muzica noastră are evident sunetul pe care ne-a însoțit copilăria, acela al grupului nostru natal, Philadelphia. Ne inspirăm mult din Temptations, Take 6 și Jackson 5... adică cei care au cântat cînd soul-ul.

Dacă vrem să avem șansa să-i alinăm ca valoare, trebuie să avem o atitudine ireproșabilă: fără fete, fără alcool și cu hrană vegetariană. Grupul nostru e atât de încărcat încât nu avem timp de o relație stabilă. Sperăm să nu rămânem celibatari permanent.

SHAWN STOCKMAN are 20 de ani. Porecla sa: Slim. El descrie muzica Boyz II Men ca fiind un amestec de new jack, rhythm'n'blues și pop. Shawn a format grupul în 1988, atunci când el și ceilalți nu erau decât elevi. E foarte crezător în viitorul grupului, căci amenii revin astăzi către cântecul pur.

„Grupul s-a format în '88, noi studiam într-o școală de arte din Philadelphia. Avem un look particular: pantaloni la dungă, cămăși albe, mocasini. Ne place să fim șic, chiar dacă provenim din medii defavorizate. Am obținut primul contract în culisele unui concert cu New Edition. Împinși de Nate, am cântat producătorului lor un titlu „à capella” și a fost sedus subit. Apoi, am înregistrat albumul nostru care

a avut succes enorm, mai exact cu „End Of The Road” care face parte din coloana sonoră a filmului Boomerang cu Eddy Murphy.

MICHAEL McCARY are 21 de ani. E poreclit Bass din cauza vocii sale grave. E adeptul celibatului și castității, căci, după părerea lui, numai așa va reuși. „Fetele sunt o distracție riscantă. Dacă mă vor n-au decât să aștepte”, se confesează el zâmbind... Cu ocazia unor cumpărături londoneze și-a permis un ceas Cartier în valoare de 27.000\$. Are în proiect să-și achiziționeze o casă în Philadelphia, dar nu în cartierul în care a fost crescut, căci e rău

famat.

„Nu vreau să spun că tinerii de culoare trebuie să muncească dur pentru a obține o recunoaștere. Dar dacă vrem să ne facem auziți sus și tare, trebuie să muncim mai mult, să depunem mai mult efort decât alții. E condiția autonomiei noastre... Ceea ce am învățat, mai presus de toate, e că putem fi mari staruri cu bani mulți; fără să ne pierdem capul. Bineînțeles, anumite lucruri din viața cotidiană ne lipsesc, cum ar fi să ieșim, să mergem în centrul comercial, să ne cumpărăm haine, să mâncăm un pui fript... Dar este prețul pe care îl acceptăm complet. Încă nu am avut timp să profităm de acest succes. Eu tocmai am cumpărat o casă și o mașină pentru părinții mei”.

NATHAN MORRIS are 22 de ani. Porecla sa: Alex Van Der Pool, după numele unui personaj foarte elegant dintr-un serial american. E compozitorul principal al grupului și cel mai timid dintre cei patru. Are intenția să părăsească Philadelphia de când Jeep-ul său a fost distrus de indivizi geloși pe succesul său.

„Ne-am mutat toți din cartierul natal. Geloși pe reușita noastră, vecinii noștri ne-au făcut praf mașinile. Anul trecut, când ne produceam în concert împreună cu Hammer, managerul și părințele nostru spiritual, Khalil Roundree, a fost bătut fără să se știe de ce. Și de atunci nu ne mai deplasăm decât însoțiți de gărzii de corp impozante. Pentru că avem o meserie periculoasă: recent, în concert, un fan din primul rând m-a apucat de cravată și m-a tras în mulțime. Era cât pe ce să mă strânguleze”.

Apropo de numele grupului, Nathan concluzionează: „Nu-l vom schimba niciodată căci în fiecare bărbat există un băiețel. Rămânem mereu copii mamei.”

Dacă vreți să le scrieți: Boyz II Men Fan Club P.O. Box 1443, Poole Dorset BH 15 3YP Great Britain

BUCUREȘTI 96,1 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

FLASH RADIO CONTACT

* A 37-a manifestare a anualului GRAMMY AWARDS va cuprinde reprezentatii ale lui Tony Bennett, Boyz II Men, Mary Chapin Carpenter, Sheryl Crow, K.d. lang, Bonnie Raitt, Salt 'N' Pepa, Gil Shaham și Bruce Springsteen, după cum a anunțat The National Academy of Recording Arts and Sciences.

Printre prezentatorii premiilor se vor număra: Tori Amos, Emmanuel Axe, Steven Curtis Chapman, Placido Domingo, Annie Lennox, Gary Oldman și Jon Secada.

Ceremonia va avea loc pe 1 martie la Los Angeles.

* Grupul American REM a solicitat apartenența la organizația irlandeză pentru mediul înconjurător, Irish Green Party. Michael Stipe a trimis în acest

sens o scrisoare și o donație de 1000 dolari la sediul organizației din Dublin.

E a doua oară, când REM face o donație acestei organizații. Acum 4 ani au mai contribuit cu 750 dolari pentru campania electorală a primului Green Lord Mayor din Dublin, John Gormley. În septembrie anul trecut, când REM au vizitat Irlanda, au fost invitați de acesta să cîneze cu el la Dublin Mansion's House.

Pagină realizată de DOINA ENE

Director al revistelor „Salut” și „Sexualitatea”

Pentru actorul George Mihăiță, ziaristica este un hobby

A luat premiul Asociației umoriștilor din România

Actorul George Mihăiță a luat premiul Asociației umoriștilor din România, pe 1994, pentru unul din rolurile principale din piesa „Troilus și Cresida”, care se joacă la Teatrul de Comedie din București. Deși este director al publicațiilor pentru tineret „Salut” și „Sexualitatea”, pentru George Mihăiță ziaristica este un hobby. Consideră

„Sexualitatea” o publicație de care tinerii au nevoie. „Mulți dintre adulți nu au timp să-i asculte pe adolescenți. Una din cauzele pentru care tinerii se gândesc la sinucidere - unii, din păcate, chiar o fac - este lipsa de comunicare. Cele mai multe scrisori primite la redacție sunt de la oamenii singuri.” (Dan Gheorghe)

Isabella Rossellini este prea bătrână...

...pentru a face reclamă produselor „Lancôme”

Frumusețea nu are vârstă, susțin înțelepții. Dar fabricanții de cosmetice nu împărtășesc această filozofie care poate fi valabilă în alte situații. După mai multe luni de zvonuri și dezmințiri, firma franceză Lancôme a anunțat ruperea contractului exclusiv cu Isabella Rossellini, cunoscută ca actriță, fostă ziaristă, dar mai cu seamă ca fiică a cuplului Ingrid Bergman - Roberto Rossellini. În comunicatul secretat publicității la Paris se spune că Isabella, al cărei chip devenise familiar pe produsele firmei, a preferat să „umzeze alte proiecte în domeniul cosmeticilor și parfumurilor”. De fapt, gurile rele afirmă că firma, care ține de grupul L'Oréal o consideră pe Isabella prea bătrână. (S.N.)

Pipo Baudo între Claudia Koll (stînga) și Anna Falchi

Un San Remo plin de promisiuni

Organizatorii festivalului-concurs de muzică ușoară de la San Remo au definitivat programul care se va desfășura între 21 și 25 februarie. Până la urmă s-a hotărât: alături de cunoscutul prezentator Pipo Baudo vor evolua două femei „numai curbe și sex-appeal”. Este vorba de Claudia Koll și Anna Falchi. Pe scena teatrului Ariston, la cea de-a 45-a ediție a festivalului, în concurs au fost selecționate mai multe piese pentru fiecare seară. Melodia care va fi un fel de „siglă” sau „cortină sonoră” a

festivalului se numește „De ce San Remo e San Remo”, o piesă rap, scrisă special. Printre invitații de vază se numără Ray Charles, Madonna, Gilbert Bécaud, formația Take That, Elton John, Duran Duran... Cu ajutorul a nouă sateliți de telecomunicații, festivalul va fi transmis în direct (sau selecțiuni din el) în numeroase țări ale lumii, inclusiv Australia. Se așteaptă să participe multe VIP-uri din lumea spectacolului și a vieții politice. Ce mai, un mare show „da vedere”, cum spun italienii. (S.N.)

DIZGRATIOS

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

Câte farfurii au fost sparte?

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■